

உலகத்தமிழ்

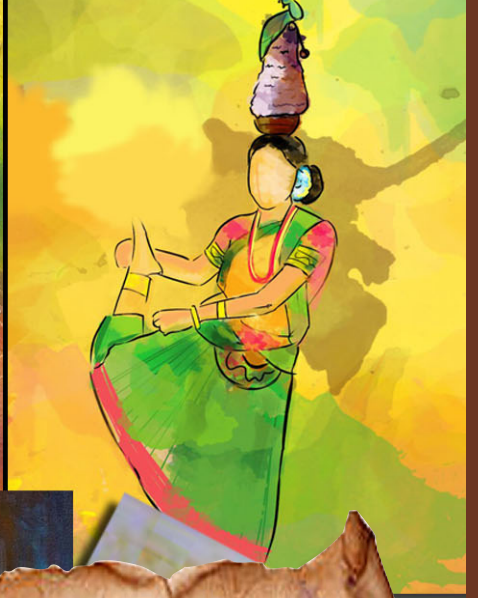

தீங்கள் மின்ன்தமிழ்

நவம்பர் 2022

நாட்புப்புறக்கலை - குந்தியாடம்

ஒட்டைப்பூ விளக்கம்...

கும்மியாட்டம்...

தமிழ்நாட்டின் நிகழ் கலைகளில் மிகத் தொன்மை வாய்ந்தது கும்மி அடித்தலாகும். இசைக்கருவிகளின் தோற்றத்திற்கு முன்பே உருவான கலை இது. கும்மி அடிப்பதற்கு எந்தவொரு இசைக்கருவியையும் பயன்படுத்துவது இல்லை. விதைத்தல், நாற்று நடுதல், அறுவடை, கதிர் அடித்தல் முதலான செயல்களில் கும்மி அடித்தலைக் காணலாம்.

இக்கலை கேரளத்திலும் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. தமிழகத்தில் பொங்கல், காணும் பொங்கல், பெயர் சூட்டு விழா, பூப்புளித நீராட்டு விழா, திருமணம், கோயில் திருவிழா முதலான விழாக்களில் பெரும்பாலும் கும்மியடிப்பதைக் காணமுடியும்.

கேரளாவில் 'கைகொட்டிக்களி', 'திருவாதிரைக்களி' என்று இதை அழைக்கிறார்கள். ஒணம், திருவாதிரை முதலான விழாக்களில் பெண்கள் ஆடி மகிழும் கலை கும்மியாகும். பெண்கள் வட்டமாகக் கூடி நின்று, கைகளைத் தட்டி ஒலியெழுப்பி ஆடுவர். ஒரு சிறு குழுவாகத் தொடங்கிப் பின்னர் புதிது புதிதாகப் பெண்கள் இணைவதும் களைத்தவர் வெளியேறுவதும் நடந்த வண்ணம் இருக்கும்.

பூந்தட்டுக் கும்மி, குலவை கும்மி, தீப கும்மி, கதிர் கும்மி, முளைப்பாரி கும்மி எனக் கும்மியில் பல வகை உண்டு. கும்மியடிக்கும் போது நாட்டுப்புறப் பாடல்களும் பாரதியார், பாரதிதாசன் பாடல்களும் பாடப்படுகின்றன.

உலகத்தமிழ்

தங்கக் குஞ்சு

ஆசிரியர்

முனைவர் **ப. அன்புச்செழியன்**

இயக்குநர் (பொ.),

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

துணை ஆசிரியர்கள்

முனைவர் **சு.சோமசுந்தரி**

ஆய்வறிஞர்

திருமதி **ஐ. ஜான்சிராணி**

ஆய்வு வளமையர்

செய்தி ஆசிரியர்

முனைவர் **சி.புவியரசு**

மின்னிதழ் உருவாக்குநர்

இதழ் வடிவமைப்பு

திருமதி **பெ.செல்வராணி**

கணினி செயல்முறையாளர்

தொடர்புக்கு

☎ 0452-2530766/2530799

✉ utsmdu2@gmail.com

📘 Uts Mdu

🐦 @TamilUlaga

📺 உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

அட்டைப்பட ஒவியம்

ஒவியர் **அ.கண்ணன்**, மதுரை

முகவரி

இயக்குநர்,

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

மருத்துவர் தங்கராசு சாலை,

சட்டக்கல்லூரி அருகில்,

மதுரை - 625 020.

அன்புள்ள நண்பர்களே!

வணக்கம்,

‘தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்’ என்ற பாரதியின் கவிவரிகளுக்கு ஏற்ப தமிழையும் உலகத் தமிழ் அமைப்புகளையும் ஒருங்கிணைக்கும் நோக்கத்துடன் உருவாக்கப்பட்டது மதுரை உலகத் தமிழ்ச் சங்கம். அயலகத் தமிழ் அமைப்புகளையும் உள்ளூர்த் தமிழ் அமைப்புகளையும் பிறமாநிலத் தமிழ் அமைப்புகளையும் உறுப்பினராகத் தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டு செயல்பட்டு வருகிறது. தமிழ் அமைப்புகள் உறுப்பினர் ஆவதற்கான விண்ணப்பப் படிவங்களையும் உலகத் தமிழ்ச் சங்க வலைத்தளத்தில் இருந்து பெறலாம். தமிழ் அமைப்புகளுடன் இணைந்து நிகழ்வுகளையும் நடத்தி வருகிறோம். அத்தகு நோக்குடன் உலகத் தமிழர்களுக்கான களமாக ‘உலகத் தமிழ்’ காலாண்டிதழையும் திங்களிதழையும் நடத்தி வருகிறோம்.

இந்த நவம்பர்த் திங்களிதழ் கார்மேகச் சாரல்கள் என்ற கட்டுரை நூலுக்கான மதிப்புரை, ஆய்வுக்கட்டுரைகள், வீரமாமுனிவர் பற்றிய திங்களும் சிறப்பும் பகுதியும் சிங்கப்பூர்த் தமிழ்க் கவிஞர் இயக்கம் பற்றிய சங்கச்சுவடுகள் பகுதியும் கற்பனை எனும் கவின் அழகு எனும் தலைப்பிலான இலக்கியப் பேழை பகுதியையும் மலேசியத் தமிழறிஞர் ஜெயபாரதி பற்றிய தடம் பகுதியையும் கற்பனைமிகு கவிதைகள், புதுமைகள் விதைக்கும் துளிர்க்கும் சருகுகள் பகுதியும் கொண்டு இலங்குகிறது. சித்திரங்களையும் சிந்தனைகளையும் கொண்ட நவம்பர்த் திங்களிதழை வாசித்து மகிழ்வீர்!.

நன்றி!

முனைவர் **ப. அன்புச்செழியன்**
ஆசிரியர்

உலகத்தமிழ்

திங்கள் மின்னிதழ்

உள்ளே

1. மொழியியல் நோக்கில் குறுந்தொகைப் பாடல்களின்
புலப்பாட்டுநெறி (பகுதி - 2) - 5
2. படைப்பு..! - 12
3. சிலப்பதிகாரத்தில் மகளிர் - 13
4. துளிர்க்கும் சருகுகள்... - 20
5. பத்துப்பாட்டு பாடல்களின் தொன்மையும்,
இலக்கிய நயமும் - 21
6. கவிமாலை சிங்கப்பூர் தமிழ்க் கவிஞர் இயக்கம் - 24
7. கவித்துளிகள் - 29
8. கார்மேகச் சாரல்கள்... - 30
9. மரமும் மனிதமும்..! - 33
10. பொய்மையும் வாய்மையுடைத்து (சிறுகதை) - 34
11. வலிகளின் நிழலுக்குப் பின்னால் நம்பிக்கை..! - 36
12. திங்களும்... சிறப்பும்... - 37
13. தடம்... - 41
14. இலக்கியப் பேழை - 42
15. அறிவிப்பு - 44

மொழியியல் நோக்கில்

குறுந்தொகைப் பாடல்களின் புலப்பாட்டுநெறி

முனைவர் துா.சேதுபாண்டியன்

மதுரை

பகுதி-2

நறியவும் உளவோ? நீ அறியும் பூவே

இறையனார் என்ற புலவர் இயற்றிய குறுந்தொகையில் இரண்டாவதாக அமைந்த பாடல் பின்வருமாறு,

**“கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியற்
செறியெயிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உளவோ நீ அறியும் பூவே”**

- (குறுந். 2)

இப்பாடலுக்குத் திணை துறைக் குறிப்பு எழுதியவர்கள், ‘இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கண் இடையீடுபட்டு நின்ற தலைமகன் தலைமகளை நாணின் நீக்குதற்பொருட்டு மெய்தொட்டுப் பயிறல் முதலாயின அவள்மாட்டு நிகழ்த்திக் கூடித் தனது அன்புதோற்ற நலம் பாராட்டியது’ என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். சுருங்கக் கூறின் தலைவியின் நலம் பாராட்டியது என்று கொள்ளலாம். இப்பாடல் அமைப்பு தலைவன்

அழகிய சிறகினையுடைய தும்பியிடம் வினாவுவது போல அமைந்துள்ளது. பேசாத பறவைகள், தும்பிகள் போன்ற உயிரினங்களிடமும் நிலவு, கதிரவன் போன்ற இயற்கைப் பொருள்களிடமும் பேசுவதுபோலப் பாடல் புனைவது தமிழ் அகமரபில் காணப்படும் ஒரு இலக்கிய உத்தியாகும். இங்குத் தலைவியின் நலம் பாராட்டுதல் பாடலின் பொருள் ஆகும். தலைவியின் கூந்தல் நறுமணம் உடையது என்பது தலைவனின் கருத்து. அதனைத் தும்பியிடம் வினவுவது போன்ற பாவனையில் தலைவன் வெளிப்படுத்துகிறான். நேரடியாக என் தலைவியின் கூந்தல் நறுமணமிக்கது என்று கூறுவதை விட, என் தலைவியின் கூந்தலைவிட நறுமணம் உடைய மலர் எதையும் நீ அறிந்திருக்கிறாயா? என்று வினவுவது போலப் பாடல் அமைந்துள்ளது. சங்க அகப்பாடல் ஒவ்வொன்றுமே நாடக பாணியில் அமைந்த

பாத்திரங்களின் தனிநிலைக் கூற்று வடிவிலேயே அமைந்துள்ள என்பார் ஆய்வறிஞர் தெ.பொ.மீனாட்சிசுந்தரனார். இப்பாடலும் தலைவன் தும்பியிடம் வினவுவது போன்ற நாடகத் தனிநிலைக் கூற்றமைந்த காட்சியாகவே அமைந்துள்ளது.

இங்குத் தலைவனின் வினா அமைந்துள்ள பாங்கினைப் பாருங்கள். 'அரிவை கூந்தலின் நறியவும் உளவோநீ அறியும் பூவே'. இந்தத்தொடரில் 'உளவோ' என்பதுதான் வினாச்சொல். இங்கு 'ஓ' என்ற வினா எழுத்து இடம்பெற்றுள்ளது. இது ஐய வினாவாகும். இந்த ஐய வினாவே தலைவனின் வினாவில் உண்மையான வினாப்பொருண்மை இல்லை என்பது தெளிவுபடுத்துகிறது. மேலும், 'நறியவும் உளவோ?' என்ற தொடரில் உள்ள 'உம்' என்ற இடைச்சொல் எதிர்மறைப்பொருள் உணர்த்துவதாக உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. உம் என்ற எதிர்மறை இடைச்சொல்லும் 'ஓ' என்ற ஐய வினாவும் சேர்ந்து தும்பியிடமிருந்து எந்தப் பதிலையும் தலைவன் எதிர்பார்க்கவில்லை என்பதனைப் படிப்போர்க்கும் இதனை அருகிருந்து கேட்பதாகக் கருதப்படும் தலைவிக்கும் உணர்த்துகின்றது. தலைவன் தன் கருத்தைத் தும்பியை முன்னிலையாக வைத்து வினாவுவது போன்ற உத்தியில்

வெளிப்படுத்துகிறானே தவிர இது உண்மையான வினா இல்லை. இதனை வினாவாகக் கொண்டால் இந்த வினாவின் அமைப்பு இல்லை என்ற எதிர்மறை விடையைக் கூற வலியுறுத்தும் வினாவாகவே அமைந்துள்ளது. அல்லது விடை எதிர்பாராத வினா என்று கருதலாம். இந்தப் பாடலில் பேச்சுமொழிச் சாயல் அமைவதற்காகவே

1. கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி
 2. பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியற்செறியெயிற் றரிவை கூந்தலின்
 3. நறியவும் உளவோ நீ அறியும் பூவே
 4. காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
- என்றமைந்திருக்கவேண்டிய கருத்தலகுகளைச் சிறிதே மாற்றி 1, 2, 3, 4.... 1, 4, 2, 3 என்று அமைத்திருப்பதாகப் பேராசிரியர் ச. அகத்திய லிங்கனார் கருதுகிறார். தொடர்களின் வைப்பு முறை மாற்றத்தையே புலவரின் திட்டப்பாங்கு (fore grounding technique) என்றும் கருதலாம்.

தும்பி என்ற பெயர்த்தொடரில் தும்பி என்ற சொல்லுக்கு முன் அமைந்திருப்பவை எல்லாம் அந்தத் தும்பி என்ற பெயர்ச் சொல்லுக்குரிய அடைகளாகவே அமைந்துள்ளன. மேலும், இகரத்தை நெடிலாக்கியிருப்பது விளித் தொடராக்குதற்

பொருட்டாகவேயாம். கூந்தல் என்பதற்கு அரிவை என்பது அடையாகவும் அரிவை என்பதற்கு இரண்டாவது அடியும், மூன்றாவது அடியின் முதற்பகுதியும் அடையாக அமைகின்றன. மொழிமோ என்பது முன்னிலை ஏவல் வினைமுற்றாக அமைகிறது. இவையாவும் மொழியியற் கூறுகளே. இம்மொழிக் கூறுகள் செம்மையாக அடுக்கப்பட்டுள்ள முறையால் அழகிய கவிதை அமைந்துள்ளது.

தன் புதல்வன் தாய்

ஆலங்குடி வங்கனார் என்ற புலவர் எழுதிய பாடல் ஒன்று குறுந்தொகையில் பின்வருமாறு அமைகிறது.

“கழனி மாஅத்து விளைந்துகு தீம்பழம்

பழன வாளை கதூஉம் ஊரன்

எம் இல் பெருமொழி கூறித் தம் இல்

கையும் காலும் தூக்கத் தூக்கும்

ஆடிப் பாவை போல

மேவன செய்யும் தன் புதல்வன் தாய்க்கே”

– (குறுந்.8)

இந்தப் பாடலுக்குத் திணை துறை குறிப்பு எழுதியவர்கள் மருதத்திணைப் பாடல் என்றும் கிழத்தி தன்னைப் புறனுரைத்தாளெனக் கேட்ட காதற் பரத்தை அவட்குப் பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லியது என்றும் துறை வகுத்துள்ளனர். இப்பாடலைப் பாடியது ஒரு பரத்தை. அதுவும்

காதற்பரத்தை என்று விதந்தோதப்பட்டவள். அவள் தன்னைப் புறனுரைத்த தலைவியைக் குறித்து எதுவும் பேசாமல் அவளுடைய தலைவனின் செயலையே விமரிசனம் செய்கிறாள். அதன் மூலம் தலைவியைச் சாடுவதே அவள் நோக்கமாகிறது. இப்பாடலில் உள்ள மொழிப் பயன்பாடு சற்று உற்று நோக்கத்தக்கது.

இப்பாடலில் முதலில் அமைந்துள்ள இயற்கை வருணனை போன்று அமைந்துள்ள முதல் இரண்டு அடிகளில் தலைவனின் ஊரின் வளம் பேசப்பட்டிருப்பது போலத் தோன்றினும் அங்கு ஓர் உள்ளுறை உவமம் அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. வயல் வரப்பில் உள்ள மாமரத்திலிருந்து நன்கு பழுத்ததால் பக்கத்தில் உள்ள நீர்நிலையாகிய செறுவில் விழுந்த பழுத்தை நீர்நிலையில் இருக்கும் வாளை மீன் உண்ணும் வளமான மருத நிலத்துத் தலைவனான ஊரன் என்று அமைந்த இயற்கை வருணனையில் கழனி மாமரம் என்பது தலைவனைப் பேணி இல்லறத்தை நடத்தும் தலைவியையும் தீம்பழம் என்பது தலைவனையும் நீர்நிலை என்பது பரத்தையின் இல்லத்தையும் வாளைமீன் என்பது பரத்தையையும் உள்ளுறையாக உணர்த்துகின்றன. இதை அறிந்து கொள்ளவேண்டுமானால் மொழியில்

உள்ள சொற்களின் அகராதிப் பொருளை மட்டும் அறிந்திருந்தால் போதாது. தமிழ் அக இலக்கிய மரபில் உள்ள உள்ளுறையின் இலக்கணத் தையும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும். இந்த உள்ளுறையால் காதற்பரத்தை தலைவிக்குரிய தலைவனைத் தான் தேடி வரவில்லை என்பதையும் தலைவன்தான் தன்வீட்டிற்குத் தன்னை விரும்பி வந்தான் என்பதையும் குறிப்பாக உணர்த்துகிறாள். உள்ளுறை என்பது முழுக்க முழுக்க மொழியின் சிறப்புப் பயன் பாட்டால் உருவாகும் ஓர் இலக்கியக் கூறாகும். இது தமிழ் அக இலக்கியத்திற்கு மட்டுமே உரியதாகும். இந்தக் கூறு புற இலக்கியங்களில் இடம்பெறுமானால் அதனை உள்ளுறை என்று அழைப்பதில்லை. அதனைப் பிறிதுமொழிதல் அணி என்றோ ஓட்டணி என்றோ அழைப்பார் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள்.

அடுத்து வரும் அடிகளில் தலைவன் பரத்தையின் வீட்டில் பெருமொழி பேசிப் பின்னர் தன் வீட்டிற்குச் சென்றபின் அதனை மறந்து அவனுடைய புதல்வனின் தாய்க்கு மேவன செய்து கொண்டிருக்கிறான் என்கிறாள். இங்குத் தலைவனின் செயலுக்கு அழகானதொரு உவமையைப் பயன்படுத்துகிறாள். கண்ணாடியில் உள்ள பிம்பம் போல எதிரே நிற்பவர் கையையும் காலையும் தூக்கத்

தூக்குவது போல மேவன செய்கிறான் என்கிறாள். ஒரே பாடலில் உள்ளுறை உவமமும் ஏனை உவமமும் இடம்பெற்றுப் பாடலுக்கு எழிலூட்டுகின்றன. தலைவன் யாருக்குச் சேவை செய்கிறான் என்பதைக் கூறும் காதற்பரத்தை பயன்படுத்தும் சொற் பயன்பாடு நயம் மிகுந்ததாகவும் தமிழ் அக இலக்கிய மரபினை உணர்த்துவதாகவும் உள்ளது. தலைவன் தன் புதல்வன் தாய்க்கு மேவன செய்கிறான் என்கிறாள். அவளைத் தலைவி என்ற சொல்லால் குறிப்பிட்டால் தான் யார்? என்ற வினா எழும். தான் எவ்வாறு தலைவனுடன் இன்பந்துய்க்கிறாளோ அப்படித் தான் அவளும் தலைவனுடன் இன்பந்துய்க்கிறாள். தனக்கும் அவளுக்கும் என்ன வேறுபாடு? அவள் புதல்வனைப் பெற்றுக் கொள்ளும் உரிமை உடையவள். அவ்வரிமை தனக்கு மறுக்கப்பட்டுள்ளது என்ற எண்ணம் காதற்பரத்தையின் உள்ளத்தில் முள்ளாய் உறுத்துகிறது. அதனாலேயே அவள் தலைவியைத் தன் புதல்வன் தாய் என்று குறிப்பிடுகிறாள். இதனை இன்னொரு வகையிலும் பொருள் புலப்படச் செய்யலாம். தன் புதல்வன் தாய் என்று கூறுவதால் தலைவி குழந்தை பெற்று வயதானவளாகிவிட்டாள். ஆனால், நான் இன்னும் (குழந்தைப் பேற்றுக்கு

உரிமையின்மையினால்) இளமையாக

- (குறுந்,3)

இருக்கிறேன் என்று தலைவியின் முதுமையைப் பழிப்பது போன்றும் கருதலாம். இவ்வாறு பலவாறாகப் பொருள்கொள்ளச் செய்கிறது 'தன் புதல்வன் தாய்' என்ற தொடர். மேலும், துறைக் குறிப்பில் உள்ள கிழத்தி தன்னைப் புறனுரைத்தாளெனக் கேட்ட காதற் பரத்தை அவட்குப் பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லியது என்ற தொடரளில் உள்ள அவட்கு என்ற சொல் பொருள் மயக்கம் தருவதாக (1. தலைவிக்கு 2. காதற்பரத்தைக்கு) உள்ளதால் சில பதிப்புக் களில் தெளிவாக 'கிழத்தி தன்னைப் புறனுரைத்தாளெனக் கேட்ட காதற் பரத்தை தலைமகட்குப் பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லியது' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு மொழியின் பல்வேறு கூறுகள் பொருட் புலப்பாட்டுக்குத் துணை நிற்கின்றன.

நிலத்தினும் பெரிதே

தேவகுலத்தார் என்னும் புலவர் எழுதிய பாடல் ஒன்று குறுந்தொகையில் பின்வருமாறு அமைகின்றது.

“நிலத்தினும் பெரிதே; வானினும்

உயர்ந்தன்றே;

நீரினும் ஆரள வின்றே; சாரல்

கருங்கோட் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு

பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே”

இந்தப் பாடலுக்குத் திணை, துறை வகுத்தோர் தலைமகன் சிறைப்புறமாக அவன் வரைந்து கொள்வது வேண்டித் தோழி இயற்பழித்தவழித் தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது எனத் துறை வகுத்துள்ளனர். கருங்கக் கூறின் தலைவனுக்கும் தனக்குமான நட்பின் தன்மையைத் தலைவி விளக்கிக் கூறும் பாடலாக இதனைக் கருதலாம். நட்பின் (காதலின்) பரிமாணத்தை நிலத்தைக் காட்டிலும் பெரியது என்றும் வானத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது என்றும் கடலைக் காட்டிலும் ஆழமானது என்கிறாள் தலைவி. இங்குப் பயன்படுத்தப்படும் பெரிது, உயர்ந்தது, ஆழமானது என்பன முப்பரிமாணங்களையும் உள்ளடக்கியதாக உள்ளது. இங்குப் புலவரின் சொல் தேர்வு மிகப்பொருத்தப் பாடுடையதாக அமைந்துள்ளது. எந்தச் சொல்லையும் மாற்ற முடியாத அளவிற்குச் சொற்களைத் தெரிவுசெய்து பயன்படுத்துகிறார் புலவர். இந்த நட்பின் அருமையை விளக்குவதற்குரிய இறைச்சிப் பொருண்மை தருவதாக அமைந்துள்ளது குறிஞ்சிப்பூக் கொண்டு பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடன் என்ற தொடர், 'குறிஞ்சி பூப்பதோ பன்னிரண்டு ஆண்டுக்கு ஒரு முறைதான். அப்படி இருக்கும் போது குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு பெருந்தேன்

இழைப்பது எவ்வளவு அரிய செயலோ அத்தகைய அருமைப்பாடு உடையது எங்கள் நட்பு' என்ற பொருள் புலப்படத் தலைவியின் கூற்று அமைந்துள்ளது.

பெண்பாற் புலவரின் கருத்துப் புலப்பாடு

அள்ளூர் நன்முல்லையார் என்ற பெண்பாற் புலவர் பாடிய பாடல் ஒன்று குறுந்தொகையில் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

'குக்கூ' என்றது கோழி அதனெதிர் துட்கென்றன்று என் தூஉ நெஞ்சம் தோள்தோய் காதலர்ப் பிரிக்கும் வாள்போல் வைகறை வந்தன்றால்

எனவே” –

(குறுந்.157)

இந்தப் பாடலுக்குத் திணை துறை வகுத்தோர் 'பூப்பெய்திய தலைமகள் உரைத்தது' என்று உரைத்துள்ளனர். இந்தப் பாடலில் வைகறை என்பதை வைதற்குரிய கறை என்று பொருள் உணர்த்தி தலைவி பூப்பெய்தியதால் அந்நிகழ்வு தன் தலைவனைத் தன்னிடமிருந்து பிரிக்கும் வாள் போல் வந்ததாகத் தலைவி கூறுகிறாள். இப்பாடலில் தலைவி தன் உடலில் நிகழ்ந்த மாற்றத்தை மிக நுட்பமாக வைகறை என்ற தொடரால் விளக்குகிறாள். இக்காலப் பெண்ணியவாதிகள் பெண்களின் படைப்புகளில் மட்டுமே பெண்ணின் உடலில் நிகழும் மாற்றங்களைச் சரியாகப் படைத்துக் காட்ட முடியும் என்று கூறும் கூற்றுக்கு இப்பாடல் ஒரு சான்றாக அமைகிறது. இவ்வாறு பெண்கள் தங்கள் உடல் பற்றி எழுதும் எழுத்துகளைப்

பெண்மொழி என்றழைக்கின்றனர். பெண் மொழி, ஆண்மொழி என இரண்டு வேறு தனித்தனி மொழிகள் இல்லை. மொழி ஒன்றுதான். அதனுள் பெண்களின் கருத்து வெளிப்பாட்டு முறை என்பது ஆண்களின் கருத்து வெளிப்பாட்டு முறையிலிருந்து வேறுபடுகின்றது என்று கூறுவதே சரியாக இருக்கும். இதற்குப் பின்வரும் இரண்டு குறுந்தொகைப் பாடல்களின் கருத்துப் புலப்பாட்டு முறையைச் சான்றாகக் கூறலாம்.

பின்வரும் பாடல்கள் இரண்டுமே தலைவி கூற்றில் அமைந்த பாடல்களேயாம். தலைவியைப் பிரிந்து சென்ற தலைவன் தான் செல்லும்போது 'கார் காலத்தில் திரும்பி வந்து விடுவேன்' என்று கூறிச்சென்றான். தலைவன் திரும்பி வரவில்லை. ஆனால், கார்காலம் வந்து விட்டது. இந்தப் பின்னணியில் தலைவியின் கூற்று எப்படி உள்ளது என்பதை விளக்குவதாகவே பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றைக் காணலாம். முதல் பாடல்,

“வண்டுபடத் ததைந்த கொடியிண

ரிடையிடுபு

பொன்செய் புனையிழை கட்டிய மகளிர் கதுப்பிற் றோன்றும் புதுப்பூங் கொன்றை கானங் காரெனக் கூறினும் யானோ தேறேனவர் பொய்வழங் கலரே”

– (குறுந். 21)

என்றமைகிறது.

இப்பாடல் ஓதலாந்தையார் என்ற ஆண்பாற் புலவர் பாடியது. இதன் கண் தலைவி

‘கார்காலம் எனக் கானம் கூறினாலும் நான் நம்ப மாட்டேன். ஏனெனில் அவர் பொய் சொல்ல மாட்டார்’ என்று கூறுகிறாள். இப்பாடலில் தலைவி, தலைவன் மீது கொண்டுள்ள நம்பிக்கை வெளிப்படுகிறது. இது ஒரு ஆண் சார்ந்த ஆணாதிக்கம் சார்ந்த கருத்து வெளிப்பாடு என்று விளக்குவதற்கு இடமளிக்கிறது. அடுத்த பாடல்,

**“இளமை பாரார் வளநசைஇச் சென்றோர்
இன்னும் வாரார் எவண ரோவெனப்
பெயல்புறந் தந்த பூங்கொடி முல்லைத்
தொகுமுகை யிலங்கெயி றாக
நகுமே தோழிநறுந்தண் காரே”**

– (குறுந். 126)

இப்பாடல் ஒக்கூர் மாசாத்தியார் என்ற பெண் பாற்புலவர் பாடிய பாடல். இதன்கண் அமைந்த தலைவி “கார்காலம் வந்துவிட்டது. ஆனால், அவர் இன்னும் வரவில்லை. எங்கிருக்கிறாரோ. கார்காலத்தே பூத்த இந்த முல்லைமலர் என் நிலைகண்டு நகைக்கிறதே” என்று பேசுகிறாள். இது ஒரு பெண்ணின் கருத்துப் புலப்பாடு. இவ்வாறு கருத்துப் புலப்பாட்டிற்கு மொழி துணைநிற்கிறது.

பாடுபவர் யாராயிருந்தாலும் மொழி ஒன்றுதான். ஆனால், பாடுபவரின் உள்ள நிலைக்கேற்ற சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவரவர் கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

கவிதை மொழி என்பது அன்றாடம் பயன்படும் மொழியிலிருந்து வேறுபட்டதாகச் செறிவு மிக்கதாகப் படிப்பவர்தம் புலமைக்கு ஏற்பப் பொருள் பயப்பதாய் உவமை, உருவகம், உள்ஞறை, இறைச்சி என்ற அழகியல் கூறுகளைத் தம்மகத்தே கொண்டதாகவும் விளங்குகிறது. சங்க இலக்கியங்களுக்கு என ஒரு சில சிறப்பு மொழிக்கூறுகள் இருக்கின்றன. அம்மொழிக் கூறுகளை அறிந்து கொண்டால் அன்றி இலக்கிய நயத்தையும் உட்பொருளையும் உணர்ந்து கொள்வது இயலாததாகிவிடும். இக்கால மொழியியல் எடுத்துரைக்கின்ற மொழிக்கூறுகளோடு தொல்காப்பியம் எடுத்துரைக்கின்ற அக இலக்கிய மரபுகளையும் இணைத்துக் கற்கும் போதே சங்கப்பாடல்களைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்பதே இதுகாறும் கூறியவற்றால் புலப்படும் கருத்தாகும்.

துணை நின்று நூல்கள்

1. அகத்தியலிங்கம், ச., சாகா வரம்பெற்ற சங்கப்பாடல்கள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், 2005
2. ----- கவிதை உருவாக்கம், மணிவாசகர் பதிப்பகம், 1998.
3. முத்துச் சண்முகன், இக்கால மொழியியல், மதுரை பப்ளிஷிங் ஹவுஸ், 1975
4. இராகவையங்கார், மு. குறுந்தொகை விளக்கம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1993.

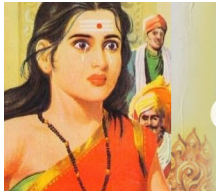
■ முற்றும்.

படைப்பு..!

கலங்கித் தானே போனேன் அந்நாளில்
 ஆண்பால் பெண்பால் இன்றி மூன்றாம்
 பாலினம் என்று தெரிந்த அந்நாளில்
 பெற்ற தாயே வெறுத்த அந்நாளில்
 மற்றவரைக் குறை சொல்ல எனக்கு
 அருகதை அற்ற அவல நிலை
 சில்லறை விழுந்தது போன்ற ஒலியினிலே
 சிரிக்கின்றார் எனைப் பார்த்து இங்கே
 சில்லறைக்காய் அலைகின்றேன் இரக்கமற்ற உலகினிலே
 பயணங்கள் எனக்கும் உண்டு இங்கே
 புகை வண்டி பேருந்து என
 பிச்சை எடுக்க இச்சையாய் வாழ்விங்கே
 இப்படியொரு படைப்பு இயற்கையே தந்தது
 இறைவனைத் தரிசித்து ஒரு கேள்வி
 உன் படைப்பில் இருபாலா
 முப்பாலா உணர்த்து
 இந்த மானிடருக்கு
 முக்காலும் உணர்ந்த உந்தன் கால் பற்றி
 வினவுகின்றேன் விடை தருவாய்
 என் இறைவா....!

—கவிஞர் அ.வளர்மதி அசன்
 கல்லிடைக்குறிச்சி

சிலப்பதிகாரத்தில் மகளிர்

முனைவர் கோ.சூரியகுமாரி இராதாகிருஷ்ணன்
திருவனந்தபுரம்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முதல் காப்பியம் சிலப்பதிகாரம். இக்காப்பியம் கோவலன், கண்ணகி கதை பற்றியது என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். இக்காப்பியத்தில் சோழமன்னன் கரிகாலன் வருகிறான். பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் அரசுக் கட்டிலில் வீற்றிருப்பதையும் பார்க்கின்றோம். சேரன் செங்குட்டுவனும் வடநாட்டில் போர் புரிந்து இமயத்திலிருந்து கல் எடுத்து வந்து கண்ணகிக்குக் கோவில் கட்டுகிறான். இந்த முப்பெரும் வேந்தர்கள் இருந்தாலும் இக்காப்பியம் இவர்களுடைய கதை அல்ல. பின் யாருடைய கதை? பெண்களின் கதை கண்ணகியின் கதை மட்டுமல்ல, மாதவியின் கதையும் கூட. இவர்களுடைய சிக்கல் வாழ்க்கைதான், சிலப்பதிகாரச் சித்திரம்.

இக்காப்பியம் முத்தமிழ்க் காப்பியம், கற்புக் காப்பியம், குடிமக்கள் காப்பியம் என்று பல பெயரில் அழைக்கப்பட்டாலும் இதனை மகளிர் காப்பியம் என்று கூறுவதும் மிகப் பொருத்தமானதே. கண்ணகி, மாதவி மட்டுமல்ல, கோப்பெருந்தேவி, கவுந்தியடிகள், மாதரி, ஐயை, தேவந்தி, வேண்மாள், மதுராபதி

தெய்வம் மற்றும் புகார் மகளிர், மதுரை மகளிர், ஆயர்பாடி மகளிர், வஞ்சி மகளிர் முதலான பல பெண்கள் இடம் பெற்றுள்ளனர். காப்பியத்தின் தொடக்கம் முதல் இறுதிவரை மகளிர் இடம் பெற்றுள்ளனர். எனவே, சிலப்பதிகாரத்தை மகளிர் காப்பியம் என்று கூறுவது சாலப் பொருந்தும்.

முதலில் காப்பியத்தின் நாயகி கண்ணகி, சோழ நாட்டில் பிறந்து, பாண்டிய நாட்டுக்கு வந்து கணவனை இழந்து சேரநாட்டில் வந்தபின் தெய்வமாகின்றாள். இங்கு இளங்கோவடிகள் செய்தது என்ன? சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்களின் பேராசையால் அன்று தமிழ்நாட்டின் ஒருமைப்பாடு சிதைந்து, தமிழன்னை பொலிவிழந்து இருந்தாள். இக்காப்பியத்தால் முப்பெரும் வேந்தர்களையும் தம் காப்பியத்தில் பாத்திரங்களாக்கி ஒருமைப்படுத்த முயன்றுள்ளார். மூன்று நாடுகளையும் இணைக்க, ஒரு காப்பியக்களம் அமைத்து மகிழ்ந்துள்ளார். உலக இலக்கிய வரலாற்றில் பெண்ணை முதலில் அறிமுகம் செய்த பெருமையும் இளங்கோவடிகளுக்கே உரியது.

கண்ணகியை அறிமுகப்படுத்தும்போது, “திருமகளின் மிக்க அழகும் அருந்ததியின் சிறந்த கற்பும் உடையவள் என்று கூறியதோடு, உயர்ந்த பண்புகள் அவளை விரும்பி வந்து அடைந்துள்ளன மகளிர் அனைவரும் போற்றிப் பாராட்டும் பல சிறப்புகளை உடையவள்” என்றும் கூறியுள்ளார். ஒரு பெண் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்று இதன் வழியே தெரிவிக்கின்றார்.

“போதிலார் திருவினாள் புகழுடை

வடிவென்றும்

தீதிலா வடமீனின் திறம் இவள் திறமன்றும்
மாதரார் தொழுதேத்த வயங்கிய

பெருங்குணத்துக்

காதலாள் பெயர் மன்னும் கண்ணகி

என்பாள் மன்னோ”

என்பது அப்பாடல் வரிகள்.

கண்ணகி, கோவலன் இருவரையும் ஒருங்கே கூறும்போது கண்ணகியை முன்னிலைப்படுத்தியே கூறுகின்றார். “கயமலர் கண்ணியும் காதல் கொழுநனும்” என்றும், “அனநடை மாதரும் ஐயனும் தொழுது” என்றும் பல இடங்களில் கண்ணகியைக் கூறுவதைப் பார்க்கின்றோம். கண்ணகியின் தோற்றத்தைப் பற்றிக் கூறுகையில், அவளது நெற்றி, புருவம், கண், இடை ஆகியவற்றிற்குத் தெய்வங்களின் பிறை, கரும்புவில், வேல், வஜ்ராயுதம் ஆகிய வற்றை ஒப்புமையாகக் கூறுகின்றார்.

கோவலன் கண்ணகி இவர்களின் ஒருமித்த வாழ்க்கை சில ஆண்டுகளே ஆகும்.

கோவலன் கண்ணகியிடம் அளவற்ற அன்பு வைத்திருந்தான். மலையிடைப் பிறவாமணி, அலையிடைப் பிறவா அமிழ்து, யாழிடைப் பிறவா இசை என்று பலவாறு பாராட்டினான். தன் மனைவியை ‘ஆருயிர் மருந்தே’ என்று பாராட்டுவது எண்ணத்தக்கது. கோவலனின் ஆன்மா வீடுபேறு அடைவதற்குக் கண்ணகி மருந்தாக இருந்தாள் என்பதை, பின் வருவதை முன்பே தெரிந்தவராக இளங்கோ, கோவலன் வாய் மொழியாக உணர்த்தியதாகக் கூறுவர். மதுரையில், தன் மனைவியைப் பற்றிக் கூறும்போது, “என்னுடன் வந்து என் துயர் களைந்தவள்” என்று கூறுகிறான். வள்ளுவர் கூறிய தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணும் பெண்ணின் இலக்கணம் கண்ணகி என்பதை உணர்த்துகிறார். இதனைக் கண்ணகியின் வாய் மொழியிலிருந்தும் உணரலாம்.

“அறவோர்க் களித்தலும் அந்தணர்

ஓம்பலும்

துறவோர்க்கு எதிர்தலும்,

தொல்லோர் சிறப்பின்

விருந்தெதிர் கோடலும் இழந்த

என்னை”

என்று கூறுகின்றாள். அதாவது கண்ணகி இல்லறக் கடமைகளை இனிதே நிறைவேற்றும் எண்ணம் கொண்டவள். அதனால்தான், தான் கோவலனைப் பிரிந்து இருந்தபோது இல்லறத்தின் கடமைகளைச் செய்ய முடியாமல் போயிற்றே என்று வருந்துகின்றாள். காண்போர்

அனைவரும் கண்ணகியைத் தெய்வத்தின் உருவமாகவே பார்த்தனர். தெய்வமேறிய சாலினி கண்ணகியை,

“இவளோ கொங்கச் செல்வி

குடமலையாட்டி

**தென்தமிழ்ப் பாவை செய்தவக் கொழுந்து,
ஒரு மாமணியாய் உலகிற்கு ஒங்கிய**

திருமாமணி”

என்று புகழ்கிறாள். கண்ணகியை அடைக்கலமாக ஏற்றுக் கொண்ட மாதரியும் ஐயையும் கண்ணகியை நப்பின்னையாகவும் கோவலனைக் கண்ணனாகவும் கண்டு மகிழ்ந்தனர். பாண்டிய மன்னன் அநீதி இழைக்க, கோவலன் கள்வன் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு, கொலைப்படுத்தப்பட்ட போது, அமைதியின் இருப்பிடமாக இருந்த கண்ணகி, தீக்கனலாக எழுகின்றாள். சூரியக் கடவுளை நோக்கி, ‘காய்கதிர்ச் செல்வனே! கள்வனோ என் கணவன்’ என்று கேட்க, அங்கிருந்து ‘உன் கணவன் குற்றமற்றவன்’ என்று பதில் கேட்க, அரண்மனையை நோக்கி, தன் ஒற்றைச் சிலம்புடன் செல்கின்றாள். மன்னனிடம் வாதாடி தன் கணவன் குற்றமற்றவன் என்று உண்மையை, சிலம்பை உடைத்து நிலைநாட்டுகின்றாள். கொற்றவை போன்ற அவளது தோற்றம் கண்டு, அனைவரும் அஞ்சி நிற்கின்றனர். நாம் முதலில் பார்த்த கண்ணகியா இவள் என்ற பிரமிப்பு ஏற்படுகிறது. இவளது சீற்றம் கண்டு, நான்கு பூதங்களும் நடுங்கின.

அக்கினிக் கடவுள் இவள் முன் தோன்றி, கட்டளைக்காக காத்து நிற்க, அவள் கட்டளையிடுகிறாள். “பசு, பத்தினிப் பெண்டிர், அறவோர், அந்தணர், முதியோர், குழவி ஆகியோரை விட்டு, நல்லோரை விட்டுத் தீயோரை அழித்துவிடு” என்கிறாள். அத்தகைய கோப நிலையிலும் அறத்தைக் கடைப்பிடித்தாள். தெய்வங்கள் இவளைப் போற்றி நின்றன. இறுதியில் தென்னவன் தீதிலன் என்றதனால், குற்றங்களைப் பொறுக்கும் பண்பு வெளிப்படுகின்றது. அமைதி, அடக்கம், கணவனைப் பேணும் தன்மை, அநீதி கண்டு சீறிப் பாயும் தன்மை, அச்சமின்மை, உண்மையை நிலை நிறுத்திய பின், தனது ஊழ்வினைப் பயன் இது என்று உணருவது, பின் தென்னவன் தீதிலன் என்று பொறுக்கும் பண்பு முதலான பலவித நற்பண்புகளைக் கொண்ட கண்ணகி ஒரு தெய்வப்பெண் என்பதில் ஐயமில்லை.

செங்குட்டுவன் தன் மனைவியிடம் கோப்பெருந்தேவி, கண்ணகி இவர்களில் யார் சிறந்தவர்? என்று கேட்டபோது, அவள் அளித்த பதில் “கோப்பெருந்தேவி தன் கணவனுடன் உயிர் துறந்து வானுலகம் சென்றதனால் அங்கு அவள் சிறப்புப் பெற்றாள். ஆனால், கண்ணகியோ தன் கணவனை அநீதியால் இழந்தவள். நம்நாடு வந்த பத்தினிக் கடவுள் அவளைப் போற்ற வேண்டும்” என்று மிகத் தெளிவாகக் கூறினாள்.

“காதலன் துன்பம் காணாது கழிந்த

மாதரோ பெருந்திரு வறுக, வானகத்து

அத்திறம் நிற்கநம் அகனாடு அடைந்த இப் பத்தினிக் கடவுளைப் பரசல் வேண்டுமென” அதனால்தான் சேரநாட்டில் கண்ணகிக்குக் கோவில் எழுப்பப்பட்டது.

அடுத்ததாக இக்காப்பியத்தில் முக்கியத்துவத்தைப் பெறுபவள் மாதவி. மாதவியை அறிமுகப்படுத்தும்போது, “தேவமகளிர் வரிசையில் சிறப்புக் குன்றாத மாதவி” என்கிறார்.

“சிறப்பின் குன்றாச் செய்கையொடு

பொருந்திய

பிறப்பின் குன்றாப் பெருந்தோள் மடந்தை தாதவிழ் பரிசுழல் மாதவி” (3-5 7)

இந்த அறிமுகமே அவளது மாண்பைக் காட்டுகிறது. இனி அவளது திறமை. அகக்கூத்து, புறக்கூத்து என்னும் இருவகைக் கூத்தின் இலக்கணங்களையும் அறிந்தவரிடம் பயின்றவள் என்றார். ஆடல், பாடல், அழகு என்ற மூன்றிலும் நிறையுடையவள் என்றார். அவளது ஆடல் சிறப்பைப் பற்றிக் கூறும்போது, எல்லா மொழிகளுக்கும் அடிப்படையான எண்ணையும் எழுத்தையும் இயல் தமிழின் ஐந்து பாகுபாடுகளையும் இசைத் தமிழின் நான்கு வகைப் பண்புகளையும் நாடகத் தமிழின் இனிமை பொருந்திய பதினொன்று கூத்தையும் தன் பாடலாலும் ஆடலாலும் உலகம் முழுதும் போற்றும்படிச் செய்தாள் என்று கூறுகின்றார்.

“எண்ணும் எழுத்தும் இயல் ஐந்தும்

பண்நான்கும்

பண்ணின்ற கூத்துப் பதினொன்றும் –

மண்ணின் மேல்

போக்கினாள் பூம்புகார்ப் பொற்றொடி

மாதவிதன்

வாக்கினால் ஆடரங்கின் வந்து”

மாதவி நாட்டிய நன்னூல் காட்டும் இலக்கணங் களைக் கடைப்பிடித்து ஆடக்காட்டியதால், சோழமன்னன் அரசமுறைகளின்படி, பச்சைமாலை, தலைக்கோல் என்ற பட்டம், ஆயிரத்து எட்டு கழஞ்சு பொன் ஆகியவற்றைப் பரிசாகக் கொடுத்தான்.

மாதவியின் மாலையை வாங்கிய கோவலன் அவள் மனை புகுந்து, அவளுடன் வாழ்கிறான். மாதவியும் கோவலனிடம் எல்லையற்ற அன்பு காட்டுகிறாள். அவனும் அந்த அன்பில் வீழ்ந்து, அவளை விட்டு நீங்க இயலாதவனாக ஆகிவிட்டான். “வடு நீங்கு

சிறப்பின் தன் மனையகம் மறந்து விட்டான். மாதவியும் இல்லற வாழ்வின் நுட்பத்தை அறிந்தவளாகக் கல்வியும் புலவியும் கோவலனுக்கு அளிக்கின்றாள். ஆனால் மாதவி, வள்ளுவர் கூறிய இல்லற வாழ்வின் நுட்பத்தை அறிந்தவளாக இருந்த போதிலும், கானல்வரிப் பாடல்கள் பாடும்போது, வள்ளுவர் கூறிய ‘ஊடலில் தோற்றவர், வென்றார்’ என்ற நுண்ணிய கருத்துக்கு மாறுபட்டவளாக நடந்து கொண்டாள். அதனால் இருவருக்குள்ளும் பிரிவு ஏற்பட்டுவிட்டது. கானல்வரியில் விட்டுக் கொடுக்க, மாதவியின் மனம் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. அவளது உரிமைப் பண்பு அங்கே வென்றுவிட்டது. இப்பண்பு கலைஞர்களுக்கே உரியது. அதையே அவரும் கடைப்பிடித்தாள். இருவரும் பிரிகின்றனர். பிரிந்த போதிலும் மாதவி, கோவலன் மீது மாறாத அன்பு கொண்டிருப்பதாகவே காட்டப்படுகின்றாள். பிரிவால் அவள் வருந்துகின்றாள். தன் மகள் மணிமேகலையை, தன் வழியில் செல்ல விடாது, அறவழியில் செலுத்துகின்றாள். மாதவியின் பண்பு இங்கு ஒளிபெற்று விடுகின்றது.

பாண்டியன் மனைவி கோப்பெருந்தேவி, காப்பியத்தில் ஒரு காட்சியில் மட்டுமே வருகின்றாள். கணவன் மீது மிக்க அன்பு கொண்ட மாதரசி, கற்புக்கரசி தன் கணவன் ஆராயாமல் தீர்ப்புக் கூறி நீதியிலிருந்து தவறியதால் தீரா இழுக்கு வந்துற்றபோது துவண்டு விடுகிறாள். உள்ளம் குலைந்து உடல்

நடுங்குகிறாள். ‘கெடுக என் ஆயுள்’ எனக்கூறி தன் கணவன் மாண்ட போது, அவளும் தன் ஆயுளை முடித்துக் கொள்கிறாள். தாய் தந்தையரை இழந்தோர்க்கு, அம்முறை சொல்லிப் பிறரைக் காட்டி ஆறுதல் அடைய முடியும். ஆனால், கணவனை இழந்தோர்க்கு அங்ஙனம் காட்டலாகாது எனக் கூறித் தன் கணவனின் இணையடிகளைத் தொட்டு வணங்கி வீழ்ந்து இறந்தாள்.

“.....தென்னவன்

**கோப்பெருந்தேவி குலைந்தனள் நடுங்கிக்
கணவனை இழந்தோர்க்குக்**

காட்டுவதில்லென்று

இணையடி தொழுதுவீழ்ந் தனளே

மடமொழி”

என்று கூறுகிறார். இத்தகைய தெய்வீகக் கற்பு போற்றுதற்குரியது.

இனி கவுந்தியடிகள் என்ற பெண் துறவியைப் பார்க்கலாம். இவர் உலகப் பற்றினை நீக்கிய சமணத்துறவி. இவரது பங்கு என்ன? பார்க்கலாம். தன் செல்வத்தை இழந்த கோவலன், இழந்த செல்வத்தை ஏதாவது தொழில் செய்து திரும்பப் பெறலாம் என்ற எண்ணத்துடன், மதுரைக்குச் செல்ல தீர்மானித்தான். கண்ணகியிடம் எல்லாம் கூறி ‘எழுக’ எனக் கூற, எழுந்த கண்ணகியுடன் செல்கிறான் கால்நடையாக. இருவரும் செல்கின்றனர். அதிகம் நடந்து பழக்கமில்லாத கண்ணகி, சோர்வடைந்தாலும் தன் கணவனுடன் நடப்பது ஒரு பேறு என எண்ணி மகிழ்ச்சியுடன்

செல்கிறாள். கோவலனிடம் இனி மதுரை மூதூருக்கு எத்தனை தூரம் இருக்கிறது எனக் கேட்க, கோவலனும் தன் மனைவி மேலும் சோர்வடைந்துவிடக் கூடாது என எண்ணி ஆறைங்காதம் தான் எனக் கூற, கண்ணகியும் புன்சிரிப்புடன் அதைக் கேட்டுக் கொண்டாள். இந்த உரையாடலை, மதுரையை நோக்கி நடந்து கொண்டிருக்கும் கவுந்தியடிகள் கேட்க நேரிடுகிறது.

மதுரையில் வாழ்ந்து வரும் சமணப் பெரியோர்களின் உரையைக் கேட்பதற்காக அடிகள் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். கண்ணகியின் தோற்றமும் வெகுளித் தன்மையும் அவள் பால் ஈடுபாடு கொள்ள வைக்கின்றது. உலகினை வெறுப்பதிலேயே வாழ்ந்து வரும் கவுந்தியடிகளிடம் விளைந்த முதல் மாற்றம் இது. அவர்களுக்கு வழித் துணையாகிறார். வழிப்போக்கர்கள் கவுந்தியடிகளிடம் இவர்கள் யார் எனக் கேட்க, இவர்கள் என் மக்கள் என்கிறார். கோவலன் அடிகளிடம் நடந்த நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் கூறினான். வருந்தினான். “நெறியின் நீக்கியோன் நீர்மையன் ஆகி, நறுமலர் மேனி நடுங்கு துயர் எய்த சிறுமையுற்றேன்” என்று குற்ற மனப்பான்மையுடன் மனம் புழுங்குகிறான். அப்போது கவுந்தியடிகள் ஆறுதல் கூறுகிறாள். அவள் கோவலனிடம் ‘ஆயிழையைப் பிரியா வாழ்க்கை பெற்றனை’ என்றாள். நீ உன் மனைவியைப் பிரியாததால் நளனையும் இராமனையும் விட மேலானவன் என்று கூறித்

தேற்றி அவனது குற்ற மனப்பான்மையை நீக்க முற்படுகிறாள். சற்று கண்ணயர்ந்திருக்கையில் கனவொன்று காண, அக்கனவு ஏதோ துயரம் ஏற்படப் போகிறது என்ற உணர்வை அவளுக்கு ஏற்படுத்துகிறது. அச்சம் கொள்கிறாள். மதுரையை அடைந்ததும் மாதிரியிடம் கோவலன் கண்ணகியை ஒப்படைத்து, இவர்களை பாதுகாத்துக் கொள் “தாயும்நீயே ஆகித் தாங்கு” என்றாள். பற்றற்ற அந்தச் சமணத் துறவிக்குக் கண்ணகியிடம் மிகுந்த அன்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. கோவலனிடம் இரக்கம் ஏற்படுகிறது. கவுந்தியடிகளின் எதிர்மறைத் தவநிலையும் சாபம் இடும் நிலையும் அவளிடம் இருந்து மறைந்து உடன்பாட்டு அறநிலையும் வாழ்விக்கும் நிலையும் ஆக மலரக் காண்கின்றோம். இது மதங்களுக்கு அப்பால் மனித நேயம் விளைவிக்கும் மாற்றம். அந்த நிலையில் கவுந்தியடிகள் எல்லோருக்கும் ஒரு எடுத்துக் காட்டு.

கண்ணகி, கோவலனை அடைக்கலமாக ஏற்றுக்கொண்ட மாதிரியைப் பார்ப்போம். இவர் ஆயர்குல மூதாட்டி. பசுக்களை வளர்த்துப் பாதுகாத்து, அவை தரும் பலனை யாவார்க்கும் நல்கும் இவர் குற்றமற்ற பண்புடையவள். அதனால்தான் இவளிடம் கண்ணகி, கோவலனைப் பாதுகாப்பான இடம் எனக் கருதி ஒப்படைத்தார் அடிகள். கண்ணகியை ‘கற்புக் கடம்பூண்ட இத்தெய்வம் அல்லது பொற்புடை தெய்வம் யாம் கண்டிலமாம்’ என்று கூறுகின்றார். மாதிரியும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் அப்பொறுப்பை

ஏற்றுக்கொள்கிறாள். பொன்போல பாதுகாப்பேன் என்றாள். கண்ணகி தன் கணவனுக்கு உணவு பரிமாறுவதைக் கண்டு தாயாக இருந்து இரசித்து மகிழ்ந்தாள். ஆயர்குலப் பெண்களை அழைத்து, மகிழ்ச்சி அடைகிறாள். ஆனால், இந்த மகிழ்ச்சி நீடிக்கவில்லை. கோவலன் கண்ணகியின் காற்சிலம்பைப் பெற்றுக் கொண்டு போன அக்கணத்தில், பல தீய நிமித்தங்கள் அங்குத் தோன்ற, எந்தவிதமான துன்பமும் வராதிருக்க வேண்டும் எனக் கருதி, தன் மகள் ஐயையிடம் கண்ணனைத் துதித்து ஆடுவோம் என்று கூறினாள். அதன்படி ஆயமகளிர் ஒன்றுகூடிக் குரவை ஆடினர். ஒரு சில நாட்களே அவர்கள் கண்ட கண்ணகி கோவலனிடம் அவர்கள் கொண்ட அதீதப் பற்றின் வெளிப்பாடு.

கோவலன் கள்வன் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டுக் கொலைப்படுத்தப்பட்ட பின், கண்ணகி வழக்குரைத்து நீதியை நிலைநாட்டியதை மாதரி அறிந்து, அவர்களின் நிலை கண்டு துடிக்கின்றாள். “பாதுகாக்க வேண்டிய அடைக்கலப் பொருளை யான் இழந்து விட்டேனே” என்று கூறி எரிமூட்டி, அதில் வீழ்ந்து மாண்டு விடுகின்றாள். கடமை தவறி விட்டமைக்கு தன்னைத்தானே அழித்துக் கொண்ட இந்தப் பண்பை என்னென்று உரைப்பது ?

இவர்கள் மட்டுமல்ல பெண்தெய்வம் கூட கண்ணகியின் மீது மிகுந்த அன்பு வைத்திருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். பாண்டிய

மன்னரின் குலத்தைக் காத்து வருவது மதுராபதி தெய்வம். மதுரையைக் கண்ணகி தீக்கிரையாக்கியது கண்டு, செய்வதறியாது திகைத்து நின்றாளாம். கண்ணகியின் துன்பம் கண்டு வருந்தினாள். பாண்டிய மன்னன் மாண்டுவிட்டது அவளுக்கு வருத்தத்தை அளித்தாலும் கண்ணகியின் துன்பம் அவளை மிகவும் வருத்தியது. கண்ணகியின் அருகில் வரவே அஞ்சினாள். அவள் தன் பின்னால் வருவதைக் கண்ட கண்ணகி, நீ யார் எனக் கேட்க, அவள் தன்னை வெளிப்படுத்துகின்றாள். கண்ணகியிடம் நீ இந்நிலையை எய்தியது, ஊழ்வினைப் பயனால் விளைந்தது என்று பழங்கதையைக் கூறினாள். அவளைத் தேற்றுகின்றாள். “பண்டைய சங்கமன் மனைவி பதினான்கு நாட்கள் கழிந்த பின்னர் தன் கணவனை மனித வடிவில் கண்டாள். அதுபோல நீயும் உன் கணவனைக் காண்பாய் கணவனுடன் வானுலகம் செல்வாய்” என்று கூறி மறைகின்றாள். தெய்வமே இறங்கி வந்து ஆறுதல் கூறுகிறது.

இவ்வாறு இவர்கள் மட்டுமல்ல, பல பெண்கள் காப்பியம் முழுதும் வருகின்றார்கள். அவர்கள் அனைவரும் பண்பின் குன்றாகக் காட்டப்படுகின்றார்கள். மனிதப் பெண்ணாயினும் தெய்வப் பெண்ணாயினும் பல மதங்களில் பட்டவராக இருந்தாலும் அனைவரும் பண்பில் சிறந்தவர்களாகவே இருக்கின்றனர். இதனால் சிலப்பதிகாரத்தை மகளிர் காப்பியம், மகளிரைப் போற்றும் காப்பியம் என்று கூறுவது மிகவும் பொருத்தமானதே. ■

துளிர்க்கும் சருகுகள்...

குழந்தையின்
மழலை
மொழியிலிருந்து
விவேகம்
ஏற்படுகிறது
- இயேசு

நீ குழந்தைகளைப்
போலவே இருக்கப் பாடுபடு.
ஆனால்,
உன்னைப் போல
அவர்களை ஆக்க முயலாதே
- கலீல் ஜிப்ரான்

குழந்தை
மனிதனின்
தந்தை
- வோர்ட்ஸ்வொர்த்

குழந்தைகளுக்குச்
செய்யும் முதற்கடமை
அதை ஆளந்தமாக
இருக்கச் செய்வதே
- பக்ஸ்டன்

குழந்தைகளுக்குச்
சறுசறுப்பான
பழக்கங்களை
அளிப்பது சொத்து
அளிப்பதைவிட
மேலாகும்
- வாட்லி

குழந்தை...

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் சிந்தனையின் பார்வையில்

பத்துப்பாட்டு பாடல்களின் தொன்மையும், இலக்கிய நயமும்

முனைவர் **சு.மோதிலால் நேரு***
திருவனந்தபுரம்

முன்னுரை

மனோன்மணியம் சுந்தரம் பிள்ளை இந்தக் கட்டுரையை 1891ஆம் ஆண்டு சென்னை, கிறித்தவக் கல்லூரி இதழில் இரண்டு பகுதிகளாக வெளியிட்டார். அவரின் இந்தக் கட்டுரையே ‘திருஞானசம்பந்தர் கால ஆராய்ச்சி’ என்ற தலைப்பில் நடத்திய கால ஆராய்ச்சிக்குக் காரணமானது என்று குறிப்பிட்டு இந்த முயற்சியில் இறங்குவதற்குக் காரணம் முனைவர் பெர்ணல் தனது ‘சவுத் இந்தியன் பேலியோகிராபி’ என்ற புத்தகத்தில் “தமிழ் இலக்கியங்கள் வடமொழி இலக்கியங்களின் தாக்கத்தால் எழுதப்பட்டது அல்லது அதை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு எழுதியது என்று உறுதிப்படுத்தலாம்” எனக் கூறியது.

முனைவர் கால்டுவெல் தனது தமிழ்மொழி ஆராய்ச்சியின் இறுதியில் கி.பி. 1292ஆம் வருடத்தில் மதுரையை ஆண்ட மன்னன் கூன்பாண்டியன். எனவே, அந்த

மன்னனை மதம் மாற்றம் செய்த சம்பந்தரும் இந்தக் காலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்லி சைவ சமய நாயன்மார்களில் போற்றத்தகுந்த சம்பந்தரையும் சைவ இலக்கியங்களின் காலத்தையும் மிகப் பிற்பட்டதாக மதிப்பிடுகிறார். அது மட்டுமல்ல பல ஐரோப்பிய ஆராய்ச்சியாளர்கள் இலக்கியத்திற்கும் கால ஆராய்ச்சிக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை என்று கருதுகிறார்கள். எனவேதான் இந்தப் பழம்பெரும் தமிழ் இலக்கியத்தை ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதப்பட்ட ‘பத்துப்பாட்டு’ என்ற பாடல் தொகுப்பை குறித்த ஒரு அறிமுகக் கட்டுரையை எழுதுகிறேன் என்று பேராசிரியர் பெ. சுந்தரம் பிள்ளை கூறுகிறார்.

பேராசிரியர் தமது கட்டுரையில் “நமது கவிஞரின் நயமிகு வருணனையை ஆங்கிலத்தில் எழுத வேண்டும் என்றால் சர் வால்டர் ஸ்காட் என்ற எழுத்தாளரின் எழுத்து திறமையும் மதி நூட்பமும் தேவை. நான் இவ்வாறு கூறுவதற்குக் காரணம் உங்கள்

* இவர் மனோன்மணியம் சுந்தரனார் அவர்களின் கொள்ளுப்பேரன்

கவனத்தை இந்த மூலக் கவிதையின் மீது கொண்டு வந்து அதன் இனிமையான நுண்மையான, கவிநயத்தை அறிந்து கொள்ளத்தான் என்று கூறுகிறார்.

Sir Walter Scott (சர் வால்டர் ஸ்காட்): கி.பி.

1771 முதல் 1832 வரை. 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஸ்காட்லாந்தைச் சேர்ந்த வரலாற்று ஆசிரியர், நாவலாசிரியர், நாடகாசிரியர், கவிஞர் மற்றும் வழக்கறிஞர் எனப் பல்துறையில் சிறந்து விளங்கினார். இவரது படைப்புகள் பலவும் ஆங்கில இலக்கியத்திலும் ஸ்காட்லாந்து இலக்கியத்திலும் போற்றத்தகுந்ததாக உள்ளன.

சுந்தரனார் இந்தக் கட்டுரையின் வாயிலாகத் திருமுருகாற்றுப்படை மற்றும் நெடுநல்வாடையின் இலக்கிய நயத்தையும் அதைப் படைத்த நக்கீரரின் காலத்தையும் இந்த நூல் கிறித்து பிறந்த நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது என்றும் உறுதிப்படுத்துகிறார்.

பத்துப்பாட்டுத் தொகுப்பு

பழைய தமிழ் இலக்கியங்களில் இலக்கண நூல்களைத் தவிர்த்தால், பத்துப்பாட்டும் ஐம்பெரும் காப்பியங்களும் எடுத்துக்கூற வேண்டிய இலக்கிய நயம் வாய்ந்த சிறந்த நூல்களாகும். இந்த நூல்கள் அன்றைய மக்களின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளை அல்லது இயற்கை எழில் சூழ்ந்த நிகழ்வுகளைக் குறித்த

செய்தியைத் தருகின்றன. இந்த இலக்கியங்கள் அதன் கருத்திலும் சொல் செறிவிலும் தெளிவான நடையிலும் அதன் சுவையிலும் மிஞ்சி நிற்கும் ஒன்றாகும். இந்த இலக்கியங்கள் மிகைப்படுத்தப்பட்டதாகத் தோன்றினாலும், அவை உண்மையில் அவ்வாறு அல்ல. அதன் நடையும் கருத்தும் சுவையும் அபரிமிதமானது. இந்தப் பழமையான அழியாக் காவியங்களை அறியவும் அதன் சிறப்பைப் பாராட்டவும் மயக்க நிலை இல்லாத ஒரு உண்மையான கவிஞனால் மட்டுமே முடியும்.

பழைய மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நமக்குத் தொகுத்து தந்த பாடல்கள் பத்தாகும். அது முறையே :

1. திருமுருகாற்றுப்படை: இதை எழுதிய நக்கீரர் இந்தப் பாடல்களைப் போர்க் கடவுளான முருகனுக்கு அர்ப்பணித்துள்ளார்.

2. பொருநராற்றுப்படை: இதை எழுதிய முடத்தாமக்கண்ணியார், கரிகாலச் சோழனுக்கு அர்ப்பணித்துள்ளார்.

3. சிறுபாணாற்றுப்படை: இதை எழுதியவர் நல்லூர் நத்தத்தனார், இந்த நூலை நல்லியக்கோடனுக்கு அர்ப்பணித்துள்ளார்.

4. பெரும்பாணாற்றுப்படை: இதை எழுதியவர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்.

இந்நூலை இளந்திரையனுக்கு அர்ப்பணித்து உள்ளார்.

5. முல்லைப்பாட்டு: இதை எழுதியவர் நப்பூதனார்¹, இதை நெடுஞ்செழியனுக்கு அர்ப்பணித்திருக்கிறார்.

6. மதுரைக்காஞ்சி: இதை எழுதிய மருதம் மாங்குடி மருதனார், நெடுஞ்செழியனுக்கு அர்ப்பணித்திருக்கிறார்.

7. நெடுநல்வாடை: இதை எழுதிய நக்கீரர் நெடுஞ்செழியனுக்கு அர்ப்பணித்து இருக்கிறார்.

8. குறிஞ்சிப்பாட்டு: இதை எழுதிய கபிலர், இந்தக் கவிதைகளைப் பிரகதத்தன் என்னும் ஆரிய மன்னனுக்கு அர்ப்பணித்திருக்கிறார்.

9. பட்டினப்பாலை: இதை எழுதிய கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார், கரிகாலச் சோழனுக்கு அர்ப்பணித்திருக்கிறார்.

10. மலைபடுகடாம் (கூத்தராற்றுப்படை): இதை எழுதிய பெருங்குன்றூர் கௌசிகனார், நன்னன் என்ற மன்னனுக்கு அர்ப்பணித்து இருக்கிறார்.

கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் :

சங்ககால புலவரான இவர் கடியலூர் என்னும் கிராமத்தில் பிராமணக் குலத்தில் பிறந்தவர். இந்திய வரலாற்று ஆசிரியரும் மொழியியலாளருமான பி.டி.ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரின் கூற்றுப்படி இந்தப் புலவர், காஞ்சிபுரம் மன்னன் இளந்திரையனின் சமகாலத்தவர்.

இந்தப் பத்துப் பாடல்களை எழுதியவர்களின் பெயர்களையும் அவர்கள் யாரைப் பெருமைப் படுத்துவதற்காக இந்த நூலைப் படைத்தார்கள் என்பதையும் பார்த்தோம். இன்றைய நாகரிக உலகில் இந்த நூலின் பாடல்கள் புதுமையாக இருக்கலாம். ஆனால் தமிழ் மாணவர்களுக்கு, இங்குக் குறிப்பிடப்படும் புலவர்களில் சிலர் தமிழ்ச் சங்க இலக்கிய காலத்திலிருந்தே தனி மரியாதையையும் பாராட்டையும் பெற்றவர்கள் என்பது புரியும். மேலே குறிப்பிடப்பட்ட எட்டுப் படைப்பாளிகளில் 5 பேர் மதுரை தமிழ்ச் சங்கத்தில் புலவர்களாக இருந்தவர்கள். இவர்கள் காலத்தில் தான் திருக்குறள் இங்கு எழுதப்பட்டு, அங்கீகாரம் பெற்றது. இந்தச் சங்க ஆசிரியர்கள் முறையே நக்கீரர், நத்தத்தனார், உருத்திரங்கண்ணனார், மாங்குடி மருதனார், மற்றும் கபிலர்.

■ தொடரும்...

* 1. பண்டிதர் ஆர்.எஸ்.வேதாசலம் பிள்ளை அவர்கள் தனது Criticism on Mullaipattu என்ற கட்டுரையில் முல்லைப்பாட்டு நெடுஞ்செழியனுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் மதுரைக்காஞ்சி மற்றும் நெடுநெல்வாடையின் பாட்டுடைத் தலைவன் நெடுஞ்செழியன் என்றும் கூறுகிறார்.

கவிமாலை

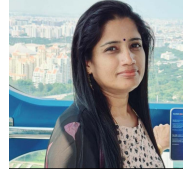
சிங்கப்பூர் தமிழ்க் கவிஞர் இயக்கம்

கவிமாலை

கவிமாலை என்னும் தமிழ் இலக்கிய அமைப்பு, சிங்கப்பூரில் கவிதை வழி தமிழ் வளர்ப்பதையும் தமிழ்க் கவிஞர்களை உருவாக்குவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டு, 2000ஆம் ஆண்டில் கவியரசு கண்ணதாசன் பிறந்த நாளாகிய 24ஆன் அன்று, பிச்சினிக்காடு இளங்கோவால் தொடங்கப்பட்டது. பிறகு கவிதைக்காகக் கவிஞர்களே நடத்தும் அமைப்பாக மாறியது. கவிதை ஆர்வமுடையவர்களை ஒன்றிணைக்கும் விதமாக மாதாந்திரச் சந்திப்பு நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி வருகிறது. மரபுக்கவிதை, நவீன கவிதை உட்பட அனைத்துக் கவிதை வடிவங்களுக்கும் இடமளிக்கிறது. வளர் தமிழ் இயக்கமும், தேசிய நூலக வாரியமும் நடத்திவரும் முக்கிய தமிழ்மொழி சார்ந்த திட்டங்களில் பங்களிக்கிறது.

கவிமாலையின் பல தமிழ் வெளியீடுகள் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன் வெளிவந்துள்ளன. தங்கமுனை விருதுபெற்ற சீன, மலாய், ஆங்கிலக் கவிதைகள் 'சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும்' என்ற தொடராகத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு ஒலிப்பதிவுடன்

கவிஞர் **இன்பா**
தலைவர்,
சிங்கப்பூர்த் தமிழ்க் கவிஞர் இயக்கம்

காணொலிகளாக வெளியிடப்பட்டன. அன்றாடம் ஒரு தமிழ்க் கவிதையை, 2019 முதல், சமூக ஊடகக் குழுக்களில் பகிர்ந்து வருவது முக்கியமான மற்றொரு பங்களிப்பு. இளையரைக் கவிதையின்பால் ஈர்க்கும் முயற்சியாக 2019இல் 'விதைகள்' என்னும் மாணவரணி தொடங்கப்பட்டது. தொழில்நுட்ப உதவியுடன் மாணவர்களுக்காக மாணவர்களே வடிவமைக்கும் நிகழ்ச்சிகள் நடந்துவருகின்றன. இதில் நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் பங்கேற்றுள்ளனர். மேலும், தொடக்கப் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி, தொழில்நுட்பக் கல்லூரி, பல்கலைக்கழகங்களில் பயிலும் மாணவர்களுக்காகக் கவிதைப் பயிலரங்குடன் கவிதை, மொழிபெயர்ப்புப் போட்டிகளும் நடத்தப்படுகின்றன.

மாதாந்திரச் சந்திப்புகள்

2000ஆம் ஆண்டு முதல் ஒவ்வொரு மாதமும் கடைசி சனிக்கிழமையில் தேசிய நூலக வாரியத்தில் மாதாந்திரச் சந்திப்பு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றுவருகிறது. இதுவரையில் 269

மாதாந்திரச் சந்திப்புகள் நடந்தேறியுள்ளன. மாதாந்திரக் கவிதைப் போட்டிகள் நடத்திப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. சமூக ஊடகங்களில் போட்டிகள் நடத்துவதோடு நாள்தோறும் ஒரு கவிதையைப் பகிர்ந்து வாசிப்பை ஊக்குவிக்கிறது. சிங்கப்பூர் தமிழ் மொழி மாதம் முழுவதும் முப்பது நாட்களும் மின்னிலக்கக் காணொளி படைப்புகள், வலையுரைகள் ஆகியவற்றை வெளியிட்டு வருகிறது. சிங்கப்பூரின் மூத்த படைப்பாளர்கள் முப்பது பேரின் வரலாறும் வரிகளும், சிற்றிலக்கிய வலையுரைகள் ஆகியவை குறிப்பிடத்தகுந்தவை.

மாணவர்களுக்கான பரிசுகள்

உயர்நிலை பள்ளி மாணவர்களுக்கான கவிதைப் போட்டி, தொடக்கப்பள்ளி மாணவர்களுக்கான கவிதை சொல்லும் போட்டி, மொழி பெயர்ப்புப் போட்டி ஆண்டுதோறும் நடத்தப்பட்டுப் பரிசுகள் வழங்கப்படுகிறது.

நிகழ்வுகள்

தமிழ்மொழி விழா, பேருந்துக் கவிமாலை, நூல் வெளியீடுகள், விதைகள் மாணவர் பயிற்சித் திட்டம், வல்லமை தாராயோ போன்ற நிகழ்வுகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

கவிமாலை வழங்கிவரும் முக்கிய விருதுகள், பரிசுகள்

சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கியத்திற்குப் பணியாற்றிய சான்றோருக்கு 2003 முதல்

தலைவர் கவிஞர் இன்பா

தொடர்புக்கு :

சிங்கப்பூர்த் தமிழ்க் கவிஞர் இயக்கம்,

Blk119 #11-209, Bedok North Road,

Singapore - 460119.

வலைத்தள முகவரி

www.kavimaalai.com

மின்னஞ்சல் முகவரி

kavimaalaisingapore@gmail.com,

a.inbha@gmail.com

தொடர்பு எண்

+65 91461400

ஆண்டுதோறும் இலக்கியக் கணையாழி விருது; சிங்கப்பூரில் வெளியிடப்படும் சிறந்த கவிதைப் புத்தகத்துக்கு 2009 முதல் ஆண்டுதோறும் தங்கப்பதக்கம் விருது; திங்கள்தோறும் நிகழும் போட்டிகளில் பங்கெடுக்கும் சிறந்த இளங்கவிஞருக்கு 2010 முதல் தங்க முத்திரை விருதும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

கவிமாலையின் கணையாழி இலக்கிய விருது

கவிமாலையின் நிறுவனர் கவிஞரேறு பிச்சினிக்காடு இளங்கோ அவர்களின் பெரு முயற்சியால் தொடங்கப்பட்ட கணையாழி இலக்கிய விருது கடந்த 2003ஆம் ஆண்டில் இருந்து ஆண்டுதோறும் தொடர்ந்து வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் மொழி வளர்ச்சிக்கும் தொடர்ந்து தொண்டாற்றிய சிறந்த இலக்கியப் படைப்பாளிக்கு இவ்விருது வழங்கிச் சிறப்பிக்கப்படுகிறது.

ஆண்டுதோறும் கவிமாலை அமைப்பின் தேர்வுக்குழு விருதுக்குரியவரைத் தேர்வு செய்கிறது. விருதாளரின் மொழிசார்ந்த பட்டறிவு, படைப்பிலக்கியப் பங்களிப்பு, தமிழ் சார்ந்த பிற செயற்பாடுகளின் அடிப்படையில் விருதுக்குரியவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். இவ்விருது ஒரு சவரன் தங்கக் கணையாழியுடன் (மோதிரம்) சான்றிதழும் வழங்கப்பட்டு, விழா மேடையில் பொன்னாடை மற்றும் மாலை மரியாதையுடன் விருதாளர் சிறப்புச் செய்யப்படுவார்.

இவ்விருது கவிமாலையின் புரவலர்களின் ஒத்துழைப்புடன் வழங்கப் படுகிறது. தொடக்கக் காலத்தில் திரு.

பட்டுக்கோட்டை இராமகிருஷ்ணன் அவர்களாலும் தற்போது சிங்கப்பூர் முஸ்தபா தமிழ் அறக்கட்டளையின் நிறுவனர் திரு. எம்.ஏ.முஹம்மது முஸ்தபா அவர்களின் ஒத்துழைப்பினாலும் வழங்கப் படுகிறது.

தங்க முத்திரை விருது

வளர்ந்துவரும் இளங்கவிஞருக்கான தங்க முத்திரை விருது கடந்த 2010 ஆம் ஆண்டு முதல் கவிமாலையில் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்விருதுக்குரிய கவிஞர் அரை சவரன் தங்கக் காசுடன் சான்றிதழும் வழங்கப்பட்டு கவிமாலையின் விழாவில் மரியாதை செய்யப்படுவார்.

கவிமாலையின் சிறந்த இளங்கவிஞருக்கான இவ்விருது கவிமாலையின் போட்டிகளில் பங்கெடுத்து அதிக மதிப்பெண்கள் பெறும் ஒருவருக்கு இவ்விருது வழங்கப்படும்.

கவிமாலைக் கவிஞர்களிடம் அதிக ஆர்வத்தையும் எதிர்பார்ப்பையும் ஏற்படுத்தி

வரும் தங்க முத்திரை விருதுக்கான நிதியாதர வினைத் தொடர்ந்து அளித்து வருபவர் வைர வணிகர் திரு. மு.இராமமூர்த்தி அவர்கள்.

தங்கப் பதக்க விருது

சிங்கப்பூரின் சிறந்த கவிதை நூலுக் கான தங்கப் பதக்க விருது புதுமைத்தேனீ மா. அன்பழகன் காப்பாளராகப் பொறுப்பேற்றது முதல் கடந்த 2009ஆம் ஆண்டிலிருந்து கவிமாலையால் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்விருது சிங்கப்பூரில் ஆண்டுதோறும் வெளியிடப்படும் கவிதை நூல்களுள், சிறந்ததாகத் தேர்வு செய்யப்படும் நூலின் ஆசிரியருக்கு வழங்கப்படுகிறது.

கவிமாலை நிர்வாகிகளால் நியமிக்கப் படும் தேர்வுக்குழுவில் சிங்கப்பூரைச் சேர்ந்த நடுவர் ஒருவரும், இரண்டு வெவ்வேறு நாட்டின் நடுவர்கள் இருவருமாக மூவரின் தேர்வுக்குட் பட்டு வெற்றியாளர் தேர்வு செய்யப்படுவார். வெற்றியாளருக்கு இரண்டு சவரன் தங்கச் சங்கிலியும் சான்றிதழும் வழங்கப்பட்டு விழா மேடையில் பொன்னாடை மற்றும் மாலை மரியாதையுடன் சிறப்பு செய்யப்படுவார்.

புரவலர்களின் ஒத்துழைப்புடன் வழங்கப்படும் இவ்விருதுக்குரிய நிதியா தரவைக் கடந்த 2011ஆம் ஆண்டு வரையில் தமிழ் வள்ளல் நாகைத் தங்கராசு அவர்களும் வெண்பாக்கவிஞர் இக்குவனம் அவர்களின்

மறைவுக்குப் பின்னர் அவரது புதல்வர்களான இ.பாலசுப்பிரமணியன், டாக்டர் இ.சாமினாதன் ஆகியோரும் வழங்கி வருகிறார்கள்.

மாணவர் பரிசுகள்

மாணவர்களைக் கவிதையின்பால் ஆர்வம் கொள்ள வைக்கும் கவிமாலையின் முயற்சியாக 2012ஆம் ஆண்டு முதல் தொடங் கப்பட்டது மாணவர்களுக்கான கவிதைப் பயிலரங்கு. இப்பயிலரங்கு இந்தியாவிலிருந்து வரவழைக்கப்படும் சிறந்த பட்டறிவுமிக்க கவிஞர்களாலும் ஊள்னூரின் புகழ் பெற்ற கவிஞர்களாலும் ஒரு நாள்முழுவதும் நடத்தப் பட்டுக் கவிதை எழுதப் பயிற்சியளிக்கப் படுகிறது. ஆண்டுதோறும் நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் இப்பயிற்சியில் கலந்து கொள் கின்றனர்.

பயிற்சி நாளன்று முடிவில் பயிற்சி யரங்கிலேயே கொடுக்கப்படும் தலைப்புக்கேற்ற கவிதை எழுதும் போட்டி நடத்தப்படுகிறது. அப்போட்டியில் பங்கேற்கும் மாணவர்களின் கவிதையிலிருந்து சிறந்த கவிதைகள் சிங்கப்பூரின் புகழ்பெற்ற கவிஞர்களை நடுவர்களாகக் கொண்டு தேர்ந்தெடுக்கப் படுகின்றன.

ஆண்டுதோறும் சிறந்த கவிதையை எழுதும் மாணவக் கவிஞர்களுக்கு மதிப்புமிக்க பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. தொடக்க

காலத்தில் கவிமாலையின் பொது நிதியிலிருந்தும் 2016ஆம் ஆண்டு முதல் வள்ளல் அப்துல் ஜலீல் அவர்களின் நிதியாதரவிலும் தங்கக்காசுகளாகவும் வெள்ளிப்பணமாகவும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

கவிமாலையின் நூல் வெளியீடுகள்

நமது கவிமாலை கடந்த காலங்களில் பல்வேறு நூல் வெளியீடுகள், இசைவட்டு வெளியீடுகள் ஆகியவற்றை நடத்தி, அவற்றை வெளியிடும் கவிஞர்களையும் படைப்பாளிகளையும் ஊக்கப்படுத்தி வருகிறது. இதுவரை 90க்கும் மேற்பட்ட இலக்கியப் படைப்புகளை வெளியிடும் கவிஞர்களுக்குக் கவிமாலை தொடர்ந்து ஒத்துழைப்பு கொடுத்து வந்துள்ளது. கடந்த 2009ஆம் ஆண்டு முதல் கவிமாலையில் மாதம்தோறும் படைக்கப்படும் கவிதைகளில் சிறந்த கவிதைகள் தேர்வு செய்யப்பட்டு,

பங்குபெறும் அனைத்துக் கவிஞர்களின் கவிதைகளும் இடம்பெறும் வண்ணம் நூலாகத் தொகுக்கப்பட்டு ஆண்டுதோறும் கவிமாலை கவிதைத் தொகுப்பு வெளியிடப்படுகிறது.

அந்நூல் அச்சிடவும் வெளியிடவும் ஆகும் செலவுகளைப் புரவலர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதால் கவிமாலை விழாவில் அத்தொகுப்புநூல் அனைவருக்கும் இலவசமாக வழங்கப்படுகிறது. 2016ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட 'சொல்மழை' என்ற கவிதைத் தொகுப்பிற்கான செலவுத் தொகையைக் கவிஞர் இறை. மதியழகன் நன்கொடையாக வழங்கினார் எனப் பல்வேறு தமிழ்ப் பணிகளை இளையத் தலைமுறையினர் பயன்பெறும் வகையில் இச்சங்கம் செயல்படுத்தி வருகின்றது. கவிமாலை அமைப்பை அதன் அடுத்த இலக்கு நோக்கி நடத்திச் செல்லும் பணிகள் தொடங்கியிருக்கின்றன.

உடலில்
ஒட்டிய மணலை
உதறுகிறார்கள் குழந்தைகள்...
சிதறி விழுகிறது
ஹைக்கூக்கள்.

கவித்துவர்கள்

—கவிஞர் பே.இராஜேந்திரன்

கூலா இல்லாமல்
ஸ்கூலா இன்னைக்கி ?
என்றே விழிக்கிறது
குழந்தைகளின்
நாள்.

குழந்தை
தூங்கத் தொடங்கியதும்
நழுவி விழுகின்றன...
கைகளில் இருக்கும்
பொம்மைகள்...

ஏதாவது...
எழுதுவது...
வரைவது...
என்பது
குழந்தைகளின்
இயல்பு
அதனை
கிறுக்கல் என
பெயரிடுவதில்
இருக்கிறது...
நமக்கான இயல்பு.

படிக்க... படைக்க... பரிசளிக்க...
மட்டும் இன்றி
மயிலிறகுகள் குடும்பம்
நடத்துவதற்கும்
தேவையாக இருக்கிறது...
புத்தகங்கள்.

தாத்தா
பாட்டிகளின்
கதைகளுக்காக
விழித்திருக்கிறது...
குழந்தையின் தூக்கம்.

PaintingStar.com

தத்துவங்கள் தந்துவிட்டுப் போன மேதைகளை இப்போது நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். எட்டுத்திக்கும் விரிந்த உலகத்தில் வாழும் மனிதர்களை, வாழ்வை, போக்கை அறிந்து, தத்துவங்களைச் சொல்லிவிட்டுச் சென்ற மேதைகளில் சிலர் கண்முன் வருகிறார்கள். மனிதன் – இறைவன் – அரசியல் என்ற மூன்று பிரிவுகளையும் உணர்ந்து பின் சொன்ன செய்தி, “இந்த உலகம் இறைவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டதில்லை. ஆனால், இந்த உலகை இயக்குபவன் இறைவனே, மனிதன் தனிமனிதச் சிந்தனை கொள்ளாமல் சமூகச் சிந்தனையோடு வாழவேண்டும்” என்று அரிஸ்டாடில் சொல்கிறார். ஆனால் முற்றிலும் மாறுபட்ட, மனிதச் சமூகத்தின் மேல் அக்கறை கொண்ட கார்ல் மார்க்ஸ், “மூலதனம் இறந்த தொழிலாளரைப் போன்றது, இது உயிருள்ள தொழிலாளரின் உழைப்பை உறிஞ்சி வாழ்கிறது” என்றார்.

விவேகானந்தரோ, “நீங்கள் யாருக்கும் உதவி செய்ய முடியாது, சேவை மட்டுமே செய்ய முடியும்” என்கிறார்.

வள்ளலார், “அறியாமை என்னும் மாயத் திரைகள் நம்மை விட்டு விலகினால், ஆண்டவரை நாம் தரிசிக்கலாம்” என்கிறார்.

புத்தர், “பிரார்த்தனைகளை விட மிக உயர்ந்தது பொறுமை” என்கிறார்.

மகாவீர், “கவனமுடன் செயலாற்றுங்கள். நல்ல விசயங்களில் மட்டும் மனதைத் திருப்பங்கள்” என்கிறார்.

கார்மேகச்

சாரல்கள்...

(சுட்டுரை)

திரு இராசி.அன்பழகன்

பிளாட்டோ, “உள்ளடக்கத்துடன் வாழ்வதே மிகப் பெரிய செல்வம்” என்கிறார்.

ஒஷோ, “தன்னை உணர்தலே மகிழ்வின் தொடக்கம்” என்கிறார்.

“ஏன் இவ்வளவு தத்துவ விசாரம்?” என்று நீங்கள் கேட்கக்கூடும். படைப்பு என்பது வேறு, வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டப் பயன்படுத்தும் சொற்களின் வழியாக வழிகாட்டுதல் என்பது வேறு.

இரண்டிலும் அகம் விரிந்து வெளிச்சம் பரவ வேண்டும். முக்கியமாய்த் தனிமனிதனை வழிநடத்தச் சொற்களைப் பயன்படுத்தும்போது, உண்மைத் தன்மையின் உயிர்மூச்சாய்ப் பயன்படுத்த வேண்டும். இல்லையேல், அது தவறான பாதையைச் சுட்டிக் காட்டுவதாய் அமைந்துவிடும்.

பொதுவாகவே, “நேர நிருவாகம், உயர்வது எப்படி?, தன்னை உணர்வது” போன்ற நூல்களின் வழியாகக் களம் ஆடுபவர்களை உற்றுப் பார்க்கிறேன். கிளி ஜோசியக் கதைகளின் அருளுரை போல், பல சமயம் இருப்பதைப் பார்க்கிறேன். ஒட்டுமொத்தச் சமூக நிலையிலிருந்து அவை எப்போதும் பேசப்படுவதல்ல. தனிமனித வளர்ச்சி, தனிமனித முன்னேற்றம் என்பதைத் தனிமைப்படுத்தி, பிறகு வழிகாட்டுகிற போக்கைப் பார்க்கிறேன்.

தலைப்பு : கார்மேகச் சாரல்கள்

வகை : கட்டுரை

ஆசிரியர் : செ.வினோதினி

வெளியீடு : அகழ் பதிப்பகம், பெரம்பலூர்

ஆனால், எழுத்தாளர் வினோதினி, தான் அறிந்த இவ்வாழ்வியல் சூழலில், தனக்கேற்பட்ட நிகழ்வுகளிலிருந்து கற்ற அனுபவங்களை விரிவுபடுத்தி, சக மனிதனுக்கு இதுபோல் நேரக் கூடாது என்கிற நேர்மறைச் சிந்தனையுடன் கூடிய மனநிலையில், ‘கார்மேகச் சாரல்கள்’ என்ற நூலினை எழுதி வாசகர்கள் முன்வைத்துள்ளார்.

பொதுவாகச் சொல்வது போல் இருந்தாலும், அது இவரின் அனுபவ வெளிப்பாட்டில் விளைந்த முத்துகளாகவே நான் கருதுகிறேன். அனுபவம் என்பது விரிந்த வானம். ஆழ்கடல் பெருவெளி. அதில் பயணிப்பது என்பது ஒரு வாழ்வியல் நிலை. எவர் எவ்வளவு தூரம் செல்கின்றனரோ, அந்த நிலையிலிருந்து வாழ்க்கையைப் பார்க்கிறார்கள். அந்த நிலையில் எழுத்தாளர் வினோதினி, பல இடங்களில் தன் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்.

உழைப்பைத் தன்வசப்படுத்தச் சொல்லும் அதேவேளை, ஓய்வு எடுப்பதைச் சாடுகிறார். ஓய்வு என்பது அறிவியலின் வாழ்வியல் கூற்று. அது அவசியம். உழைப்பிற்குப் பின் வேறென்ன? ஓய்வு தானே. ஓய்வுக்குப்பின் உழைப்பு தானே? இது ஒரு வாழ்வியல் சுழற்சி. ஆனால் வினோதினி, “சோம்பலாய் இருப்பது தான் ஓய்வு” என்று சொல்லி இருக்கிறார் என்று நான் கருதுகிறேன்.

“இன்பத் துன்பங்களைத் தாண்டி, வாழ்க்கையை நேசிப்போம்” என்று சொல்லும் இடத்தில், எழுத்தாளர் நம்பிக்கையின் கரைகளில் நடைபோட வைக்கிறார். “மூலதனம் பணம் அல்ல, உழைப்பு” என்று சொல்ல வருகிற போது, எழுத்தாளர் வினோதினி கார்ல்மார்க்கலை நினைவுபடுத்துகிறார்.

எம்.எஸ்.உதயமூர்த்தி எப்போதும் சொல்வது, வினோதினியைப் போலத் தான். ‘தடைகளைத் தாண்டு’ என்று. ஆனால் வினோதினி கொஞ்சம் அழுத்தமாக “மிதித்துச் செல்” என்கிறார். மிதித்து என்பது, நீச்சலில் உதைத்து விட்டுச் சென்ற கரையை நினைவுபடுத்துகிறது.

காகிதத்தை வாழ்க்கையோடு ஒப்பிட்டுச் சொல்வதாக இருக்கட்டும், “வெட்ட வெட்டத் துளிர்க்கும் மரமாக இரு” என்று அறிவுறுத்துவதாக இருக்கட்டும், இயற்கையை நேசிக்கக் கற்றுத் தருவதில் உள்ள அன்பாகட்டும், அவரின் அணுகுமுறையில் ஒரு இதம் தெரிகிறது. “கேள்வி கேட்பது என்பது நேர்மையின் முகம்” என்று இவர் உரைப்பதில், இவரின் குணம் வெளிச்சத்திற்கு வருகிறது. பாதை எது? பாதையின் இலக்கு என்ன? பாதையில் நிகழும் நன்மை தீமை என்ன? என்று உணர்ந்தது தான், “பாதையை மாற்றாதே” என்று இவர் சொல்வது, கொண்ட கொள்கையில், வாழ்க்கை நெறி முறையில் உறுதியாய் இவர் சொல்கிறார் என்பதைக் குறிக்கிறது.

விலகி விடுதல், நெருங்குதல், ஒன்றுபடுதல். இந்தச் சமூகச் சூழல் வேறு, தனி

மனிதச் சூழல் வேறு. இந்த வேறுபாட்டை உணர்த்திய வினோதினியின் ‘விலகிவிடு’ என்ற சொல், கொஞ்சம் புதிதாகத் தெரிகிறது. “கொஞ்சம் திமிரும் தேவைதான்” என்று அவர் சொல்ல வருவதில், என்ன சொல்ல வருகிறார் என்று புரியவில்லை. ஆனால், ஞானச்செருக்கு என்ற சொல்லாடலுக்குள் அது புரிந்து கொள்ளப்பட வாய்ப்புள்ளதாகத் தெரிகிறது. தன்மானம், சுற்றம், தகுதி இவையெல்லாம் வாழ்வியல் சூழலின், பன்முக வடிவங்கள்.

எழுத்தாளர் வினோதினி போதிக்கும் இடத்தில் இல்லை. ஆனால், அவருடைய ஒவ்வொரு சொற்களும் சக தோழமைகளுக்கு வழிகாட்டுவதாக இருக்கிறது என்பதே மிகப்பெரிய சதி. இது இக்காலச் சூழலில் மிக அவசியம். கண்ணாடியின் முன்பு நின்று தன்னைத் தரிசிக்க வைக்கின்ற தவ நிலை. தன்னை உணர்தல் எப்படி ஞானம் ஆனதோ, அதுபோல எழுத்தாளர் வினோதினியின் புத்தகத்தைப் படிக்கும் பொழுது, தன்னைச் சுற்றி நடந்த அனைத்தும் நினைவிற்கு வருகிறது.

பாதை என்னவோ ஒன்றுதான். ஆனால், அதில் பயணிப்பவர்களின் மனநிலை என்பது தான் வேறு. ஒன்றாகப் போகமுடியாத வாழ்க்கையில், ஒன்றாகச் செல்லச் சொல்கின்ற வார்த்தைகள், வைரங்கள் போன்றவை அல்ல. பசியின் பொழுது நமக்குக் கிடைக்கும் சிறிய நெல் மணியைப் போன்றவை. நெற்களஞ்சியமாகச் சமூகத்தின் முன் நிற்பார், எழுத்தாளர் வினோதினி அவர்கள். இது சாதாரணப் பெண்ணின் குரல் அல்ல. ஞானம் பெற்ற பெண்மணியின் குரல் ■

மரமும் மனிதமும்..!

இயற்கை இசை பாடுது ஸ்வரமாய்
தேன்குருவியும் குயிலும்
சுகித்து வாழுது சுகமாய்

தென்றல் காற்றும்
தெறிக்குது குளிர் சாரலை

மரத்தைக் கொத்தி வாழுது
மரங்கொத்தி வலிக்கவில்லையே
ஒரு நாளும் மரத்துக்கு
வலிக்கவில்லையே

செங்காந்தள் மலர் தூவி
செவ்வானத் தூரலை வரவேற்ற
செங்காந்தள் மரம்
இப்போது
வலியால் துடிக்குது மனிதா!
இயற்கையை அழிக்கும்
உன் செயலைக் கண்டே!!

என்னைக் காக்க மறந்து
உன்னைக் காத்து நின்றேனே
கண்ணீர் விட்டுப் போகுது
மரமும்...
இன்று தண்ணீர் கேட்டு
துடிக்குது தினமும்...

கிளை சாயும் போது
பல உயிர்கள் மாயுதே
மாய்ந்து சாயுதே
பல இதயம் மாய்ந்து போகுதே

மழைத்துளியைக் குடிக்க
ஏங்குது மரவேரும்
துளிர்க்கத் துடிக்குது மரக்கிளையும்
முட்டி மோதி முளைக்கப் பார்க்குதே
கனியின் விதையும்...

நீர் வார்க்க நீ இல்லை
வானம் அழுதே வளர்க்கிறது
வனத்தை

சாலையோரத்தில் சலசலக்கும்
மரங்களின் சங்கீத ஓசையில்
மனதும் மறக்குது சோகத்தை

மாடமாளிகை கூடகோபுரத்தை
விட்டுக் குடிபுகுது மரத்தடியில்
உள்ளமும் உற்சாகமாய்

மரமே மரமே மண்ணை
காப்பது நீயே...
மனிதா மனிதா மரத்தை
வளர்ப்பாய் நீயே....

—கவிஞர் புவனா காமராஜ், திருப்பூர்

பொய்கைமயமி வாழ்கைமயடைசிது!

உடல் ரீதியாகக் கையெழுத்திட்டுக் கொடுத்தாரே தவிர, மனரீதியாகத் தாய்க்கு நினைவெல்லாம் பின்னோக்கிச் சென்றது

■ தொடர்ச்சி...

ஒருமுறை ஐந்தாம் வகுப்பு படிக்கும் போது புராகிரஸ் ரிப்போர்ட்டை குணா கொண்டுவந்து தந்தையிடம் நீட்டினான். பார்த்துவிட்டு,

“இவ்வளவு குறைஞ்சி மார்க் எடுத்திருக்கிறீயே! நான் என்னடான்னா உன்னை டாக்டருக்குப் படிக்க வைக்கலாம்னு திட்டமெல்லாம் போட்டுக்கிட்டிருக்கிறேன். நீ இப்படி 40, 50ன்னு எடுத்தா? உடம்பு இருக்கு.. கடைசியில செக்யூரிட்டி வேலைக்குத்தான் போகலாம்” என்று கத்தத் தொடங்கினார்.

தாய் குறுக்கிட்டுக் கணவனைச் சமாதானப்படுத்தினார். பின்னர் மகன் இல்லாதபோது, தனிமையில்,

“ஏன் அவன்கிட்ட கோபமா பேசறீங்க? அவனுக்கு மார்க் எடுக்கும் வித்தை தெரியல. படிப்பு வரமாட்டேங்குது. அதுக்கு என்ன செய்ய முடியும்? விடுங்க, நான் பாத்துக்கிறேன்”

“உன்னாலதான் அவன் உருப்படாம போகப் போறான்”. “அவனை உருப்பட வைக்கிறது நம்ம கடமைங்க”.

புதுமைத்தேன்
மா. அன்பழகன்
சிங்கப்பூர்

“இனிமே அவன் விஷயத்தில நான் தலையிடப் போறதில்ல. நீ உருப்பட வை! பாப்போம். எனக்கு நம்பிக்கையில்லை...” என்று அன்று சினமாக அவர் சொன்னதுமுதல் கடந்த ஏழுமூட்டு ஆண்டுகள், பணி நிமித்தமாகக் கப்பலுக்குச் செல்வதும் வருவதுமாக இருப்பார். சிலநேரம் திரும்ப வரப் பல மாதங்கள் கூட ஆகும். வந்தால் சில மாதங்கள் கூட தங்கிவிடுவார். பணிக்குச் சென்று வரும்போதெல்லாம் குணாவுக்குச் சட்டைகள், கெடிகாரம், கணினி போன்ற பொருள்களை வாங்கி வருவார். ஆனால், பிள்ளையின் படிப்புத் தொடர்பானவற்றில் மட்டும் மெளனவிரதம் காத்துவந்தார்.

அந்தப் பிரச்சினை நடந்த பிறகு பையனின் படிப்பு எந்தப் பள்ளியில் சேர்ப்பது போன்ற அனைத்தையும் தாயேதான் கவனித்துக்கொண்டார். அவனுக்கு எதிலே ஆர்வமும் ஈடுபாடும் அதிகம் இருக்கிற தென்பதைக் கண்டு நெறிப்படுத்தத் தொடங்கிவிட்டார்.

“Discover, Develop and Celebrate your Young Talents”

‘இளமையிலிருக்கும் ஆற்றலைக் கண்டுபிடி, மேம்படுத்து, செயலாக்கிக் கொண்டாடு’ என்று சோட்டாவில் எழுதித் தொங்கவிட்டிருந்த வாசகம்தான் அடிக்கடி தாயின் நினைவுக்கு வந்துகொண்டே இருக்கும்.

குணாவிடம் படம் வரையும் திறமை இருப்பதை அன்னை உணர்ந்தார். ஒருமுறை மரேன் பரேடு கடற்கரைக்குக் குணாவை அழைத்துச் சென்று விளையாடவிட்டார். பக்கத்தில் பிள்ளைகள் மணல்வீடு கட்டி விளையாடினார்கள். இவனும் அங்கிருந்தவாறே மரினாபே சாண்ட்ஸின் முக்கோபுரக் கட்டடத்தைப் பார்த்துப் பார்த்து அதனை அழகாக மணலால் கட்டினான்.

அவன் கட்டிய சிற்பத்தைப் பல கோணங்களில் அன்னை படமெடுத்துக் கொண்டார்.

ஒரிரு நாள் கழித்து,

“குணா! உன்னுடைய மணற்சிற்ப படத்தைச் சில வெளிநாட்டவர்கள் பணம் கொடுத்து வாங்கினார்கள். இந்தா நூற்று இருபது வெள்ளி! இது உன் பணம் வைத்துக் கொள்!” என்று சொல்லிக் கொடுத்தவுடன் குணாவுக்குத் தலைகால் புரியவில்லை. பல வண்ணத் தடித்த தாள்கள், நின்று வரைய ஏதுவான ஸ்டேண்ட், ஸ்கேல், பெயிண்ட், எழுதுபொருள்கள் போன்ற வரைவதற்கான உபகரணங்களைத் தாய் வாங்கிக்கொண்டு வந்து கொடுத்தார். அவனும் தொடர்ந்து

வரைவதிலே ஆர்வத்தைக் காட்டத் தொடங்கினான்.

அப்போதைக்கப்போது குணா வரைந்த ஓவியங்களை அவன் தாய் அலுவலகம் செல்லும்போது எடுத்துச் செல்வார். மாலை வீட்டுக்கு வரும்போது பணத்துடன் வருவார்.

“இந்தத் தடவை நீ வரைஞ்சத மாடர்ன் ஆர்ட்ஸ்னு சொல்லி, ஒரு ஜப்பானியச் சுற்றுலாப் பயணி வாங்கினார். ‘இந்த ஓவியத்தில புதுமையா ஒண்ணும் எனக்குத் தெரியவில்லையேன்னு அவருகிட்ட கேட்டேன். அதற்கவர், எங்களுக்குத்தான் அதன் நுட்பம் தெரியும். ‘வரைந்த ஓவியர் கிரேட்’ என்று சொல்லி 500 வெள்ளி கொடுத்து வாங்கிக்கொண்டார். குணா! இந்தா வைத்துக்கொள்!” என்று சொல்லிப் பணம் கொடுக்கும்போதெல்லாம் அவன் உற்சாகமடையத் தொடங்கினான்.

ஆறாவது வகுப்புப் படிக்கும்போது சோட்டா பள்ளிக்கு அழைத்துச் சென்று காட்சிக்கலை (Vishual Arts) பயிற்சிப்பட்டறையில் குணாவைச் சேர்த்து விட்டார். அதில் ஓவியக் கலை கைகொடுக்க, தேவையான குறைந்தளவு மதிப்பெண் எடுத்துத் தேர்ச்சி பெற்றுவிட்டான். ஆகையினால் வழக்கமாகச் செல்லும் பள்ளியிலிருந்து விலக்கி, சோட்டாவில் 6 ஆண்டுகாலப் படிப்பில் சேர்த்துவிட்டார்.

குணாவுக்கு 19 வயதாகும்போது ஜூனியர் கல்லூரிப் படிப்புக்கு இணையான International Bachelorette ஆக வெளிவருவான்.

■ தொடரும்...

வலிகளின் நிழலுக்குப் பின்னால் நம்பிக்கை..!

சிலரின் எழிலார்ந்த விழிகளில்
மாபெரும் வலி கொண்ட பொய்க்கோலம்
அவர்களின் தனித்த இதயத்தை
என்றென்றும் ஊறு பண்ணும்
பாழாக்கும் வெட்டுக்காயங்களால்
ஒப்பனை செய்யப்பட்ட பொய்க்கோலம்

அவர்களின் முறுவல் விம்மலாக வெடித்தது
அவர்களின் நகைப்பு அலரொலியாக மாறியது
அவர்களின் நாட்கள் இராப்போதாக மாறியது
அவர்களின் களிப்பு துயரமாக மாறியது

அவர்களின் மனத்துயர் எப்படியிருந்தாலும்
கண்ணீரைத் துடைத்தபடி முன்செல்கிறார்கள்
ஏனென்றால் தனித்த இதயத்தின் ஒவ்வொரு துடிப்பிலும்
பாதையை ஒளிரச்செய்யும் நம்பிக்கை உள்ளது.

Hope Behind The Shadows Of Pain ..!

In some people's pretty eyes
There's a great painful disguise.
Disguise that dressed their lonely heart
With devastating cuts that ever hurt.

Their smiles turned into sobs.
Their laughter turned into screams.
Their days turned into nights.
And their joys turned into sorrows.

But no matter what caused their pains .
They move forward as they wipe their tears.
For in every beat of a lonely heart
There is hope that lights the path.

— சந்திரா மனோகரன்

-by Shermain Joy Lipao

தமிழ்ப் பல்துறை வித்தகர் வீரமாமுனிவர்...

(08.11.1680 - 04.02.1747)

தமிழ் அகராதித் துறைக்கு மூலவர். தமிழ் உரைநடையின் தந்தை, தமிழ் எழுத்துக்களில் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தவர். தமிழின் மரபினையொட்டி 'தேம்பாவணி' என்ற சிறந்த காப்பியம் படைத்தவர். தமிழ் இலக்கண மரபுப்படி கவிதைகள் புனைந்தவர். தமிழ் மொழியில் பிரபந்தம், கலம்பகம், அம்மாணை, கலிப்பா எனப் பதிகம் தொடங்கி, 'பா' வகைகள் பலவற்றில், செய்யுள் இயற்றியவர். தமிழில் உரைநடை படைத்தவர். தமிழ் இலக்கியங்களை மேலை நாட்டு மொழிகளில் மொழிபெயர்த்தவர். தமிழ் வேதம் எனப் போற்றப்படும் திருக்குறளின் அறத்துப்பாலையும், பொருட்பாலையும் 1730ஆம் ஆண்டு இலத்தீன் மொழியில் பெயர்த்தவர். தமிழுக்காக வாழ்ந்தவர். அவர்தான் இத்தாலி நாட்டில் பிறந்து, தமிழகம் வந்து தமிழ்த் தொண்டாற்றிய 'காண்கடண்டைன் ஜோசப் பெசுகி - வீரமாமுனிவர்'!

தொடக்ககால வாழ்க்கை

இத்தாலி நாட்டில் வெனிசு மாநிலத்தில் 'மாந்துவா' என்னும் மாவட்டத்திலுள்ள காச்சி கிளியோனே என்ற சிற்றூரில் 08.11.1680ஆம் நாள் பிறந்தார். தந்தையார் கொண்டோல்போ பெசுகி. அவர் இளமையிலேயே தாய்மொழிக் கல்வி பள்ளியில் சேர்ந்து கல்வி பயின்றார்.

அ.செல்வபாரதி

ஆய்வியல் நிறைஞர், சென்னை

1698ஆம் ஆண்டு, தமது 18ஆவது வயதில் துறவுபூண்டு, இயேசு சபையில் தொண்டராகச் சேர்ந்தார். சமயப் போதகருக்குரிய பயிற்சி பெற்றார். 1706ஆம் ஆண்டு சமய வேதாகமங்களை முறையாகப் பயின்று குருபட்டம் பெற்றார்.

பிற மொழிக் கல்வியும் சமயப் பணியும்

இத்தாலி நாட்டில் தமது இளமைப் பருவத்திலேயே இத்தாலி, இலத்தீன், பிரெஞ்சு, கிரேக்கம் முதலிய மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்று விளங்கினார். தத்துவமும் இறையியலும் பயின்றார்.

தமிழகத்திற்குக் கிறித்துவ மதத்தைப் பரப்பிட, 1711ஆம் ஆண்டு வருகை புரிந்தார். தமிழகத்தில் கோவை, தூத்துக்குடி, மணப்பாடு, மதுரை காமநாயக்கன்பட்டி முதலிய ஊர்களில் தங்கி சமயப்பணி ஆற்றினார். தமிழ் மொழியையும் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களையும் பயின்றதுடன், தெலுங்கு, கன்னடம், வடமொழி முதலிய மொழிகளையும் கற்றுத் தேர்ந்தார்.

காண்கடண்டைன் ஜோசப் பெசுகி என்னும் தமது பெயரை 'தெரியநாதர்' என

மாற்றிக் கொண்டார். அப்பெயரையே, பின்னர் 'வீரமாமுனிவர்' எனத் தூய தமிழில் மாற்றிக் கொண்டார்.

தஞ்சைக்கு அருகில் உள்ள ஏலாக் குறிச்சிக்கு வருகை தந்து, அங்குத் தங்கி சமயப் பணிகளை மேற்கொண்டார். அங்கு ஒரு திருச்சபையை நிறுவினார்.

சித்த மருத்துவப் பணி

ஏலாக்குறிச்சியில் சமயப்பணி ஆற்றிக் கொண்டு இருந்த போது, சித்த மருத்துவப் பணியிலும் ஈடுபட்டார். அரியலூர் பெருநிலக்கிழார் அரங்கப் பழவராயரின் இராச பிளவை என்னும் நோயைக் குணமாக்கி, நூற்று எழுபத்தைந்து ஏக்கர் நிலத்தை 05.08.1735 அன்று நன்கொடையாகப் பெற்றார். அதற்குரிய கல்வெட்டு இன்றும் பேணி பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது.

தேம்பாவணி எனும் முதல் கிறித்துவக் காப்பியம்

கிறித்துவ மதத்துக்காக சிறந்த காவியம் ஒன்றைப் படைக்க விருப்பம் கொண்டு 'தேம்பாவணி' என்னும் காப்பியத்தை எழுதினார். வேற்று நாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவர், தமிழகம் வந்து, தமிழ் பயின்று, சிறந்த காப்பியம் ஒன்றைத் தமிழில் படைத்த பெருமைக்குரியவர் வீரமாமுனிவர்.

'தேம்பாவணி'க் காப்பியத்தில், காலப்போக்கில் இடைச்செருகல் அமைந்துவிடாமல் இருக்க எச்சரிக்கையாக,

பாடல்கள், படலங்களின் எண்ணிக்கைகளைக் குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். தமிழில் முதன் முதல், முழுமையாக அச்சில் வந்த சிறப்புடையது இந்நூல். தமிழ்நாட்டு மரபோடு ஒன்றிய, 'தீந்தமிழ்க் காப்பியம்' எனக் கிறித்துவ மக்களால் போற்றப்படும் புனித நூலாகும். இக்காப்பியத்தை இயற்றியதற்காக வீரமாமுனிவருக்கு, 'செந்தமிழ்த் தேசிகர்' என்னும் பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

சென்னைக்கு ஆட்சியராய் இருந்த எல்லீசு பிரபு என்பவர் தேம்பாவணியினை அகில உலகிற்கும் அறிமுகம் செய்திடக் கருதி, அந்நூலில் உள்ள சில செய்யுள்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார்.

வீரமாமுனிவரின் தமிழ்ப்பணி

தமது வாழ்நாளில் முப்பத்தைந்து நூல்கள் படைத்தளித்துள்ளார். அகராதி ஆக்கம், இலக்கணப் படைப்பு, எழுத்து வரிவடிவச் சீர்திருத்தம், உரைநடை மறுமலர்ச்சி, கடித இலக்கிய வளர்ச்சி, காப்பியப்புனைவு, சித்த மருத்துவ நூலாக்கம், சிறுகதைத் தோற்றம், சிற்றிலக்கிய எழுச்சி, தமிழ் இலத்தீன் உறவுப்பாலம், மொழியியல் முனைப்பு, வள்ளுவத்தை வையக நூலாக்கும் முயற்சி, சமய நல்லிணக்கச் சால்பு என்று பல்வேறு துறைகளில் வீரமாமுனிவர் நற்பணியாற்றியுள்ளார்.

திருக்குறள், தேவாரம், நன்னூல், திருப்புகழ், ஆத்திசூடி ஆகிய நூல்களைப் பிற

மொழிகளில் மொழிபெயர்த்துத் தமிழை உலகறியச் செய்தார்.

தமிழ் இலக்கணத்தை விரிவாக ஆராய்ந்து 'தொன்னூல் விளக்கம்', 'செந்தமிழ் இலக்கணம்', 'கொடுத்தமிழ் இலக்கணம்', 'இலக்கணத் திறவுகோல்' என்ற இலக்கண நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

பல பெயர்களைக் கண்ட பொருள்களின் பெயர்ச் சொற்களைத் தொகுத்துப் 'பெயரகராதி' எனவும், பொருள்களின் பெயர்களைத் தொகுத்து 'பொருளகராதி' எனவும் சொற்கள் பலவாகக் கூடிநின்று ஒரு சொல்லாக வழங்குவதைத் தொகுத்துத் 'தொகையகராதி' எனவும் எதுகை மற்றும் ஓசை ஒன்றாக வரும் சொற்களை வரிசைப்படுத்தித் 'தொடையகராதி' எனவும் அமைத்துத் தமிழுக்குச் செழுமை சேர்த்தவர். 'சதுரகராதி' கண்ட பெருமையும் வீரமாமுனிவரையே சாரும்.

இரு மொழி அகராதி-தமிழ்-இலத்தீன்-அகராதி. மூன்று மொழி அகராதி போர்த்துக்கீஸ்-இலத்தீன்-தமிழ்-அகராதி உருவாக்கியதால், 'தமிழ் அகராதியின் தந்தை' எனப் போற்றப்பட்டார்.

வீரமாமுனிவர் மேனாட்டு மொழிகள் பலவற்றைக் கற்றுத் தேர்ந்த பண்டிதர். அம்மொழிகளைப் போல தமிழ் மொழியிலும் வசன நூல்கள் பெருகுதல் வேண்டும் என்னும் விருப்பம் கொண்டார். அவ்விருப்பத்தால் வசன நூல்கள் பல எழுதித் தமிழ் மொழியை

பலப்படுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். வீரமாமுனிவர் எழுதி அளித்த வசன நூல்களுள் 'பரமார்த்த குரு கதை' என்னும் நூல் தலைசிறந்தது ஆகும். அந்நூல் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மனி, தெலுங்கு கன்னடம் உட்பட 54 மொழிகளில் மொழி பெயர்த்து வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அந்நூல் 'எள்ளல் சுவை' மிகுந்த இலக்கிய உரைநடை என்பதால், இவர், 'உரைநடைச்செம்மல்' எனவும் அழைக்கப்பட்டார்.

'வேதவிளக்கம்', 'வேதியர் ஒழுக்கம்', 'பேதகம் மறுத்தல்' முதலான உரைநடை நூல்களையும் படைத்துள்ளார். வீரமாமுனிவரின் 'வேதியர் ஒழுக்கம்' என்னும் நூல் தெலுங்கிலும் கன்னடத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. "பெசுகியாரின் உரைநடை நூல்களுள் வியத்தகு நூல் வேதியர் ஒழுக்கமே" என்று ஜி.யூ.போப் பாராட்டியுள்ளார். பலரும் படித்துப் பயன் பெறத்தக்க வசன நூல்கள் பலவற்றை ஆக்கித் தந்து தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்ட வீரமாமுனிவரை 'வசன நடை வல்லாளர்' என்றும் 'தமிழ் மறுமலர்ச்சி உரைநடையின் தந்தை' என்றும் தமிழுலகம் போற்றிப் பாராட்டியது.

அதுமட்டுமின்றி தமிழில் வரலாற்று நூல்கள் வருவதற்கு, அடித்தளமிட்டவர் வீரமாமுனிவர். அவர் எழுதிய 'வாமன் சரித்திரம்' அதற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

'திருக்காவலூர் கலம்பகம், 'கித்தேரியம்மாள் அம்மாளை', 'அடைக்கல மாலை', 'அடைக்கலநாயகி மேல் வெண் கலிப்பா'

முதலிய சிற்றிலக்கியச் செய்யுள்களை இயற்றியுள்ளார்.

‘வைத்திய நச காண்டம்’ என்னும் நூலில் வீரமாமுனிவர் முப்பது மருந்துகளின் செயல்முறைகளைக் கூறியுள்ளார். ‘இரணவாகடம்’, ‘அநுபோக வைத்திய சிகாமணி’, ‘சுரமஞ்சரி’, ‘வீரமெழுகு’ மற்றும் பல சித்த மருத்துவ நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம்

அக்காலத்தில் சுவடிகளில் மெய் எழுத்துகளுக்குப் புள்ளி வைக்காமலே எழுதுவது வழக்கம். புள்ளிக்குப் ஈடாக நீண்ட கோடிருக்கும். மேலும் குறில், நெடில் விளக்க என்று ‘ர’ சேர்த்தேழுதுவது வழக்கம். ‘ஆ’ என எழுத ‘அர’ என 2 எழுத்துகள் வழக்கிலிருந்தது. (அ:அர, எ:எர) இந்த நிலையை மாற்றி “ஆ, ஏ” என மாறுதல் செய்தவர் வீரமாமுனிவர்.

புகழரையும் போற்றுதலும்

“வீரமாமுனிவர் மாசற்ற யேசுநாதர் காட்டிய நெறியைத் தமிழகம் எங்கும் பரப்பி வெற்றி கண்டவர். பல்வேறு துறைகளில் நூல்கள் “இயற்றித் தமிழ் மொழிக்குச் செயற்கரிய பணி செய்து சிறப்புற்றவர்” என்று பெரும்புலவர் ஈ.பண்டாரம் நம்பியார் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார்.

“வீரமா முனிவர் தைரிய நாதர் விரிதமிழ்க்

கலைமணம் கமழும்

ஆரமா முனிவர் அகத்தியர் போல

அருளினார் அரிய நன்னூல்கள்.

சாரமாந் தேம்பா வணியினைத் தொடினும்

தமிழ்மணங் கமழுமென் கரமே!

ஈரமா நெஞ்சில் இடம் பெற்ற நட்பால்

இன்பமாய் மலருமென் வாழ்வே!”

என்று கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் வியந்து போற்றியுள்ளார்.

வீரமாமுனிவரின் தமிழ்த் தொண்டினை நினைவுகூர்ந்து போற்றிடும் வண்ணம் தமிழக அரசு மெரினா கடற்கரையில் அவரது திருவுருவச் சிலையினை நிறுவிட உள்ளது; அவரது பிறந்த நாள் அரசு விழாவாக ஆண்டுதோறும் கொண்டாடப்படுகிறது.

மேலும் ‘தமிழகராதியின் தந்தை’ எனப் போற்றப்படும் வீரமாமுனிவரின் பிறந்தநாளினைப் போற்றிடும் வகையில் தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் சார்பில் ‘தமிழ் அகராதியியல் நாள்’ ஆகக் கொண்டாடப்படும் வருகிறது.

இலக்கண அறிவு, இலக்கியப் புலமை, மொழியியல் உணர்வு, பக்தி இலக்கிய ஆற்றல், ஆய்வியற் சிந்தனை, பண்பாட்டில் தோய்வு எனப் பல்துறை வித்தகராகத் திகழ்ந்த வீரமாமுனிவர் தமிழுக்கு ஆற்றியுள்ள பணிகள் தமிழக வரலாற்றில் என்றும் நிலைத்து நிற்கும். இறைத்தொண்டும் தமிழ்த்தொண்டும் செய்து புகழ் எய்திய வீரமாமுனிவர் 04.02.1747 ஆம் நாள் அம்பலக்காட்டு குருமடத்தில் இயற்கை எய்தினார். இவரது தமிழ்ப் பணியினைப் போற்றிடும் வண்ணம் நாமும் நம் தமிழுக்கு நம்மால் இயன்ற பணி செய்வோமாக. ■

சிங்கப்பூர்த் தமிழறிஞர்

சிங்கை முகிலனும் தமிழும்...

தடம்

திரு. சிங்கை முகிலன்
(1921 - 1992)

சிங்கை முகிலன் அவர்களின் இயற்பெயர் அப்துல் ரஹ்மான். 1921ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டின் சோழபுரத்தில் பிறந்து மலேசியாவிற்குச் சென்று சிலகாலம் இருந்து பின்னர் சிங்கப்பூரில் குடியேறியவர். 17 வயதில் இவர் எழுதிய முதல் கவிதை பெரியாரின் குடியரசு இதழில் வெளிவந்தது. கவிதை, சிறுகதைகளைத் தொடர்ந்து எழுதி வந்தார். தமிழ்முரசு நாளிதழில் தொடர்ந்து இவரது கவிதைகள் வெளிவந்தன. சிங்கப்பூர்த் தமிழ் எழுத்தாளர் கழகத்தின் 'தமிழவேள்' விருது பெற்றவர். தனது சிந்தனை இதழில் முதல் உருவகக் கதையை எழுதினார். அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட உருவகக் கதைகளை எழுதியுள்ளார்.

தமிழ் ஒலி கீதம், திராவிட மணிகீதம், இந்திய தேசிய ராணுவகீதம், இதயமலர், துடிக்கும் உள்ளம், இதய ஓசை, மனிதச்சுவடு, நல்ல முடிவு, மனவீதி ஆகிய கவிதைத் தொகுப்புகளையும் உருவகக் கதைகள் நூலையும் வெளியிட்டுள்ளார். சிங்கை முகிலன் அவர்கள் கலாச்சார பதக்கம், கவிதைக்கடல் ஆகிய விருதுகளையும் பெற்றவர். சிறந்த கவிஞராக, சிறுகதையாளராகத் தனது படைப்புகளை வழங்கிய சிங்கை முகிலன் அவர்களது தமிழ்ப்பணிகளைப் பாராட்டிப் போற்றுவோம்!.

கற்பனை எனும் கவின் அழகு

இலக்கியம் அழகு நிறைந்தது. சொல், தொடர், கற்பனை, ஓசை நிறைந்த அழகை அள்ளித் தருகிறது. இலக்கியம் படிப்பவர் மனதில், படைப்பாளன் தன் படைப்பாற்றலால் ஒரு புதிய உலகத்தைப் படைக்கிறான். அதில் விழ்ச் செய்கிறான். இன்பத்தில் திளைக்கச் செய்கிறான். இது மட்டுமல்ல இலக்கியத்தின் பணி, இலக்கியம் மனதில் புதிய சிந்தனையை உருவாக்குகிறது. ஒரு படி மேலே உயர்த்துகிறது. மனதில் ஓர் உந்துதலை ஏற்படுத்துகிறது. இதற்கான காரணங்கள் பல என்றாலும் கற்பனை முக்கியக் காரணங்களுள் ஒன்றாக விளங்குகிறது. ஓங்கி உயர்ந்த மரம் என்பதை விட விண்ணைத் தொடும் மரம் எனும் பொழுது மரத்தின் நெடிய, பரந்த உருவம் மனதில் வந்து போகின்றது. அதன் கிளையும் மலரும் இலையும் அதில் வாழும் பறவையும் மனக்கண்ணில் தோன்றுகின்றன. நாம் ஏற்கனவே பார்த்திருந்த மரம் ஒன்று மனத்திரையில் வந்து போகின்றது. அம் மரம் இருந்த இடச் சூழலும் வரத் தவறுவதில்லை. அம் மரத்தின் அருகில் இருந்தபொழுது நிகழ்ந்த சம்பவம் வந்து போகின்றது. அந்நிகழ்வு பற்றிய சிந்தனை உண்டாகிறது. இப்படி நிறைய உணர்வுகளைத் தோற்றுவிக்கிறது படிக்கும் இலக்கியம்.

அழகிய மாடம், சாளரத்துத் திரையை மென்காற்று தழுவிச் செல்லும் முன்னிரவுப் பொழுது புதிதாய் மணமுடித்த இணையர்.

முனைவர் **உ. அனார்கலி**
மதுரை

அவர்களைச் சுற்றியிருக்கும் அனைத்துப் பொருள்களும் அழகியல் கொண்டவை. மாபெரும் வணிகம் செய்யும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்கள். இப்பொழுது புரிந்திருக்கும். இணையர் யார் என்று? ஆம் கோவலனும் கண்ணகியும் தான்.

தன் மனைவியை, ஆசையுடன் நோக்குகிறான் கோவலன். இளையவள், பேரழகி. அழகுக்கு அழகு செய்வதுபோல் ஆடைகளும் அணிகளும் அவளை வானத்துத் தேவதையாய் வடிவமைக்கிறது. கண்ணகியின் அழகைக் கண்டு மயங்கிய கோவலன் திகைத்துப் போகிறான். கலை ஆர்வம் கொண்ட கோவலனின் மனதில் கண்ணகியின் அழகு கவிதையாய் உருவெடுக்கிறது. கணவன், மனைவியின் அழகைப் பாராட்டுவது இயல்பு என்றாலும் மிகப் பெரிய இரசிகனாகிய கோவலன் கவிருனாகி விடுகின்றான்.

சிவபெருமான் சிரசில் இருக்கும் நிலா உன் நெற்றியானது. மன்மதனின் கரும்புவில் உன் இரு புருவமானது. இந்திரனின் வச்சிரப்படை உன் இடையானது. முருகனின் வேல் உன் இரு கண்களானது எனக் கடவுளின் ஆயுதங்கள் கண்ணகியின் அழகுக்குக் காரணமாயிருந்தன எனக் கவி பாடுகிறான் கோவலன்.

“பெரியோன் தருக திருநுதல் ஆகுக என”

“உருவிலாளன் ஒரு பெருங் கருப்புவில்

இரு கரும் புருவமாக ஈக்த”

“அஞ்சுடர் நெடுவேல் ஒன்றுநின் முகத்துச்

செங்கடை மழைக்கண் இரண்டா ஈத்தது”

என்றும் புகழ்ந்து மகிழ்கின்றான் கோவலன். ஆனாலும் கண்ணகியின் அழகை முழுவதும் பாராட்ட முடியவில்லையே என்று ஆதங்கப்பட்டவன், கண்ணகி, இதுநாள்வரை தன் அழகில் பெருமை கொண்ட மயில், தற்போது உன் அழகைக் கண்டு, தன் நினைப்பு குறித்து வெட்கப்படுகிறது, குழலும் யாழும் கூட உன் குரலோசைக்கு இணையாகாது. உன்னைப் போல், இனிய குரலைப் பெறவேண்டும் என்ற ஆசையில் கிளி உன்னை விட்டு நீங்காமல் உன் அருகில் இருக்கிறது என்று கண்ணகியைப் பாராட்டுகிறான்.

எத்தனை கூறினாலும் கண்ணகியின் அழகை முழுவதுமாய் பாராட்ட முடியவில்லையே என்று நிறைவு பெறாத எண்ணம் கொண்ட கோவலன் மனதில் ‘குபுக்’ என்று கற்பனை ஊற்று தோன்றுகிறது. அது கவிதையாய் மலர்ந்து கண்ணகியை மட்டுமல்ல படிப்பவர் மனதையும் மகிழ்ச்சிப்படுத்துகிறது.

“மாசறு பொன்னே! வலம்புரி முத்தே!

காசறு விரையே! கரும்பே! தேனே!

அரும்பெறற் பாவாய்! ஆருயிர் மருந்தே!

பெருங்குடி வணிகன் பெருமட மகளே!

மலையிடைப் பிறவா மணியே என்கோ

அலையிடைப் பிறவா அமிழ்தே என்கோ!

யாழிடைப் பிறவா இசையே என்கோ!

தாழிருங் கூந்தல் தையால்! நினை”

(மலையறம்.73-80)

இயற்கையில் கோவலன் அணிகலன்கள் வாணிபம் செய்யும் மாசாத்துவான் மகன் பெரும் வணிகன். கோவலனுக்குத் தங்கள் குலத்தொழிலில் புழங்கும் பொன், முத்து பற்றி நன்றாகத் தெரியும். தன் தொழில் அறிவுப் பின்னணியில் கண்ணகியின் அழகைப் பாராட்ட முன் வருகின்றான். பொன்னே, மணியே எனப் பாராட்டும் பொழுது அவனுக்கு ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. பொன்னால் அணிகலன் செய்யும் பொழுது, அதை நன்றாக, நாம் விரும்பிய வண்ணம் வடிவமைக்க பொன் அல்லாத பிற உலோகத்தைப் பொன்னில் கலப்பது உண்டு. அதனால் பொன்னின் இயல்பில் சற்று மாற்றம் உண்டாகும். இது நினைவுக்கு வர, கோவலன் கண்ணகியை ‘மாசறு பொன்னே’ என்கிறான். அலையிடைப் பிறந்தது அமிழ்தம்; யாழிடைப் பிறந்தது இசை; ஆனால், கண்ணகியோ எந்தத் தூண்டுதலும் இல்லாமல், இயற்கையாகப் பிறந்த அமிழ்தம், இசை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட,

“மலையிடைப் பிறவா மணி

அலையிடைப் பிறவா அமிழ்தம்

யாழிடைப் பிறவா இசை”

என்று கூறுகின்றான் கோவலன்.

இவ்வளவு அன்புடைய கோவலன், பின்னாளில் கண்ணகியைப் பிரிந்து மாதவி நல்லாளோடு வாழ்கின்ற சூழலை உருவாக்கிக் கொள்கிறான். எத்தகைய முரண்? ■

படைப்புகள் வரவேற்பு...

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் மதுரையின் சார்பில் திங்கள் தோறும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் உலகத்தமிழ் யின் ஆய்விதழுக்குக் கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், ஓவியங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன. படைப்புகள் தங்களின் சொந்தப் படைப்பாகவும் இதுவரை வெளியிடப்படாதவையாகவும் இருத்தல் வேண்டும். படைப்பாளர்கள் தங்களின் படைப்புகளை அனுப்ப வேண்டிய மின்னஞ்சல் முகவரி : utsmdu2@gmail.com (குறிப்பு: ஆசிரியர் குழுவால் தெரிவு செய்யப்படும் படைப்புகள் மட்டுமே இதழில் வெளியிடப்படும். படைப்புகளைத் திருத்தியமைக்க ஆசிரியருக்கு முழு உரிமை உண்டு).

நன்றி!

— ஆசிரியர்

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை வெளியீடுகள்

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி

இயக்குநர்,

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

மருத்துவர் தங்கராசு சாலை,

சட்டக் கல்லூரி அருகில்,

மதுரை – 625020.

தொலைபேசி எண்:

0452 – 2530799

மின்னஞ்சல் முகவரி :

utsmdu.research@gmail.com